Nr. 80. **Środa, 9 Kwietnia 1890.** **Rok 80.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 10 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacyé otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na ***Gazetę Lwowską*** wynosi za drugie ćwierćrocze, w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; za miesiąc kwiecień: w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.** Z ***Przewodnikiem*** za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., **pocztą 4 zł. 75 ct.**; za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł. 30 ct., **pocztą 1 zł. 65 ct.** Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Na podstawie umowy zawartej z redakcyą warszawskiego „Echa muzycznego, teatralnego i artystycznego“ zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywać mogą to pismo wychodzące raz na tydzień po cenie zniżonej.

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą otrzymywać od 1 stycznia 1890 r. warszawski tygodnik illustrowany *Echo muzyczne, teatralne i artystyczne*, wraz z dwutygodniowym dodatkiem nut, po następującej cenie:

We Lwowie:	miesięcznie	62 ct.
	kwartalnie	1 „ 86 ct.
Na prowincyi:	miesięcznie	92 ct.
	kwartalnie	2 zł. 76 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Dyrekcya poczt i telegrafów nadała posady pocztmistrzów: w Gwoździcu, pocztmistrzowi Błażejowi Podstawskiemu z Borysławia; w Zakliczynie, pocztmistrzowi Antoniemu Jaworskiemu z Uścia ruskiego; w Iwoniczu, pocztmistrzowi Emerykowi Asbothowi z Miejsca; w Kentach, pensyonowanemu rotmistrzowi, Walentemu Woźniakowi; w Budzanowie, wdowie po pocztmistrzu Justynie Gordaszewskiej; w Obertynie, pensyonowanemu kapitanowi, Piotrowi Ilnickiemu; w Borysławiu, pocztmistrzowi Feliksowi Manasterskiemu z Kent; dalej posady ekspedyentów pocztowych: w Ropie ekspedytorce pocztowej Aurelii Arway; w Klimcu, właścicielowi dóbr Eugeniuszowi Kowalskiemu; w Lipowcu, ekspedytorce pocztowej Florentynie Herget z domu Kowalskiej; w Grabowej, pensyonowanemu kanceliście sądowemu, Karolowi Ellnainowi; w Morszynie na dworcu, naczelnikowi stacyi, Tytusowi Skulskiemu; w Uściu ruskiem, ekspedytorce pocztowej Karolinie Baczyńskiej; w Uściu zielonem, ekspedytorce pocztowej Józefie d' Abancourt; w Matyjowcach, na dworcu, naczelnikowi stacyi, Alfredowi Wychowskiemu; w Baginsbergu, ekspedytorce pocztowej Kazimirze Zyzoń; w Besku, na dworcu, kasyerowi kolei państwowej, Władysławowi Kotsche; w Lipinkach, ekspedytorowi pocztowemu Michałowi Mazurkowi; w Żegiestowie, na dworcu, naczelnikowi stacyi Juliuszowi Waluchiewiczowi; w Kamionce-Lipnika, na dworcu, naczelnikowi stacyi Karolowi Schmid; i w Kudryńcach, ekspedytorowi pocztowemu, Erastowi Horbaczewskiemu.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 8 kwietnia

Prace przygotowawcze opozycyi włoskiej nie ustają, a dzienniki wszelkich odcieni zajęły się obecnie bardzo gorliwie sprawami tej organizacyi. Naraz jednak i z wielu stron podano tyle szczegółów i zapisano tak dużo pogłosek, że organa ministeryalne widziały się zniewolonemi wystąpić z zaprzeczeniem pewnych wersyj. I tak *Riforma* oświadcza, iż upoważniona jest do zaprzeczenia, jakoby p. Crispi starał się za pośrednictwem czyjemś odwodzić p. Magliani'ego od łączenia się z opozycyą. Z innego źródła, równie wiarygodnego, donoszą, że gabinet postanowił nie czynić żadnych zabiegów; że jakkolwiek zorganizuje się opozycya i cokolwiek postanowi, gabinet ma pewność, że najbliższe wybory powszechne do parlamentu odbędą się pod kierownictwem p. Crispi'ego. Zapewniają równocześnie, że wszystkie wiadomości o sile przyszłej, zorganizowanej opozycyi są przesadne, a powtóre, że opozycya, choćby teraz wystąpiła nawet bardzo jednomyślnie, nie posiada jednak żadnej pewności, iż przy wyborach przyszłorocznych zdoła pozyskać wpływ w licznych okręgach wyborczych. Gdyby zaś przyszło wcześniej do wyborów, a zatem do rozwiązania Izby tej jesieni, to opozycya miałaby mniej jeszcze widoków powodzenia. Pan Crispi jednak nie ma zamiaru rozwiązywać Izby przed wygaśnięciem mandatu obecnych deputowanych, bo, jak konstatują, nie zanosi się wcale na to, ażeby żywioły nieżyczliwe wzrosły do takiej siły w Izbie, by mogły spowodować głosowanie nieprzychylne w jakiej ważniejszej sprawie. W takim zaś tylko razie mogłoby nastąpić rozwiązanie Izby wcześniej.

Z Rzymu donoszą wprawdzie, że klub radykalny wydał w same święta odezwę, która się odnosi do przyszłych wyborów, czy jednak niejednolita opozycya zgodzi się na zapatrywania i program krańcowy, o tem wątpią w samym Rzymie. Odezwa rzeczona wzywa delegatów politycznych stowarzyszeń, ale wyraźnie „radykalnych“, ażeby przybyli na dzień 11 maja do stolicy na kongres, któremu przedłożony ma być projekt programu. Autorowie odezwy wzywają także reprezentantów robotniczych na kongres. Za pośrednictwem tego zgromadzenia, pragną, jak wyjaśnia odezwa, zespolić wszystkie siły stronnictwa demokratycznego i poprowadzić je zjednoczone do walki parlamentarnej. Ze streszczenia tej odezwy widać, że drogi opozycyi rozchodzą się wyraźnie; tryumwirat bowiem miał na oku przeważnie sprawy ekonomiczne i finansowe, które chcą przeobrazić członkowie i przewódcy opozycyi, a reprezentanci radykalizmu mówią o wielkim programie politycznym. Otóż opozycya tryumwiratu ma przewódców zdolnych, ale brak jej szeregowców, a kluby radykalne nie mają znów przewódców, choć twierdzą, że mają armię. Rozdwojenia te ubezpieczają atakowany gabinet.

Sprawa indemnizacyjna.

(Sprawozdanie p. Zeithammera).

II.

Postępujemy dalej w streszczeniu sprawozdania.

Patentem cesarskim z dnia 29go października r. 1853, postanowiono o założeniu funduszów indemnizacyjnych na Galicyę i Kraków. Do tych funduszów, prócz innych, całkiem nieznanych źródeł, wpływać miały od obowiązanych (chłopów) renty i kwoty

---

15

ANGLIA WSZECHMOŻNA

POWIEŚĆ OBYCZAJOWA

EDMUNDA S. NAGANOWSKIEGO.

Rozdział VI.

Rozmowa między obcymi.

(Ciąg dalszy).

Mr. William Trudger, poznawszy w młodym człowieku współziomka z „siostrzanej wyspy“, uczuł się swobodniejszym i wdał się z nim w przyjacielską rozmowę, przerwaną na chwilę tylko, gdy sługa zjawił się z rachunkami obydwóch gości. Feeters rzucił wzrok niedbały na sumę ogólną i zapłacił milcząco. Nie tak Trudger. Uzbrojony binoklem, czytał dokument swój uważnie, od nagłówka, półgłosem; odczytawszy datę dnia, miesiąca i roku, zauważył jakąś cyfrę niezrozumiałą, umieszczoną po nad właściwą liczbą należytości.

— Co to znaczy? — spytał garsona. Uwiadomiony zaś o administracyjnym stosunku cyfry do hotelowej buchhalteryi, wyraził swe zadowolenie z istniejącego porządku i zapewnił lokaja, że, podejrzywając charakter owej liczby, 337, pragnął dowiedzieć się, czy ona przedstawiała zaciąg dzienny — tygodniowy — lub miesięczny. Garson, któremu chodziło o napiwne daleko więcej, aniżeli o handlową sławę hotelu, odpowiedział poufnem narzekaniem na kasyerkę, „której roboty nikt nie rozumie, i, żeby panu prawdę powiedzieć.... i. t. d., i t. d..“ Wylewy te zgorszyły atoli pana Trudger'a; nie przerywał gadatliwemu słudze, patrzał nań uważnie z ponad binokłów, trzymając rachunek w palcach rąk obu — ale zaślepiony tylko mógł nie widzieć, że mu lamentacye garsona na domowy porządek bardzo były niesmaczne.

— Jesteś Niemcem? hm! czy tak? — zapytał; garson zaś, czytający pilnie gazety londyńskie, zapewnił go, iż rodził się w Holsztynie.... Któryżby przyszły właściciel hotelu w Niemczech przyznawał się dziś w Anglii do swej narodowości? Obliczono, iż na 200 tysięcy kelnerów, metropolia brytańska liczy zaledwie pięć tysięcy krajowców; na resztę składają się Francuzi, Włosi i.... Duńczycy, lub Alzatczycy.

Mr. Trudger odczytywał rachunek.

— „Baranie kotlety, trzy szylingi!“ *Hm! dear me!* Funt baraniny kosztuje szylinga; odliczając usługę i podatki, hotel zarabia 150 procent na funcie mięsa! Bardzo drogo. *Hm!* „Chleb, dwa pensy“. Funt chleba kosztuje trzy pensy w najpierwszych piekarniach; ja zjadłem dwie uncye — *o dear! o dear!* Szesnaście, trzydzieści dwa.... 320! 3200! *Shocking!* Słuchaj, ty z Holsztynu, idźno z tym bilem do kasyerki, z mojem uszanowaniem.... i pokaż ten błąd! Dwa pensy za uncyę chleba!

Garson wytłómaczył, iż cena chleba jest stałą w hotelu: dwa pensy za każdy kawałek. Lecz informacya ta oburzyła bankiera z *city* i z Macundapore.

— Cóż pan o tem myśli? — spytał Feeters'a.

— *Contra vim mortis non est medicamen in hortis!* — wyjaśnił Irlandczyk, dodając przekład dosłowny tej kuchennej poezyi: — Z rabusiami kłótni nie ma!

Gdyby nam chodziło o opinię Alfreda o pochodzeniu, zajęciu i stopniu wykształcenia obydwóch gości, moglibyśmy „wywatować“ grubo rozdział niniejszy, zapisując refleksye człowieka, który, bądź co bądź, używa doskonałych sposobności do studyowania ludzkiej natury. Lecz — *absit!* Otrzymawszy kwotę rachunkową klientów, z bardzo mizernym dodatkiem do swych kapitałów prywatnych, Alfred opuścił salę i nie myślał wrócić do niej tego wieczora — tracąc w ten sposób wszelkie prawo do dalszej w powieści naszej egzystencyi. Mr. Trudger zajął wygodne miejsce przy kominku; Feeters uczynił toż samo, zapaliwszy fajkę. Obaj panowie rozpoczęli słowną wymianę zdań — grzecznie, nieśmiało, probierczo — zanim z tego rodzaju „konwersacyi“ przeszli w wygodniejszą pogawędkę.

Pan Trudger, mający przebyć noc w hotelu, spędzający obecnie leniwą godzinkę przy wesołym ogniu kominkowym, popijający z błogą satysfakcyą swą wieczorną *toddy* — poncz gorący, bez którego bodaj który przyzwoity obywa się Brytańczyk — pan Trudger pragnął serdecznie, by ktoś do niego mówił, by coś się w obec niego działo i odbywało — spokojnie. Pragnienie, bardzo naturalne: bo, najprzód, nasz dżentelman uważał dzień za skończony, *all business ended* — więc, o czemże miał myśleć? dalej, myśleć nie umiał — umiał tylko załatwiać rzeczy, a tu (i o tej porze) nie miał nic do załatwienia; wreszcie, przyzwyczajony był, w domu swym własnym, na łonie rodziny, słuchać aż do godziny 9tej śpiewu i muzyki córki swej, Bessy — słuchać „mówienia“ swej małżonki i politycznych nad wypadkami komentarzy starszego syna.... a potem, o 10tej, kłaść się do łóżka i od razu zasypiać twardo, by nazajutrz, punkt o 10tej załatwiać interesa dalej aż do godziny obiadowej. Staroświeckim był William Trudger; takim, jakich Anglia wydała i codzień wydaje tylu! ludzi, pracujących zapamiętale i genialnie, w godzinach pracy — po upływie których, unikając pracy skrupulatnie, pozbywszy się z zadziwiającą wprawą wszelkiej świadomości swego powołania, zawodu lub fachu, stają się absolutnie innymi na wskróś śmiertelnikami — może.... rybami na piasku. Myśl ich, po za biurowem otoczeniem, po za areną kolosalnych lub drobiazgowych spekulacyj, wraca w kółeczko tak ciasne i zewsząd zamknięte, iż sami z siebie zdają się być niezdolnymi do akcyi jakiejbądź: żyją biernie, przyjmują wrażenia. William Trudger gniewał się na książkę, z którą Feeters zasiadł po drugiej stronie kominka, zapaliwszy swą krótką fajeczkę — lecz, jako żywo, nie wiedział, coby mógł zrobić, lub powiedzieć, ażeby młodzieńca odciągnąć od „Okien Gabinetu“ Lowell'a! Nareszcie, okulary czytającego nasunęły myśl genialną.

— Lektura wieczorna — rzekł nieśmiało — zapewne bardzo osłabia wzrok pański?

— O, bynajmniej! — odparł Feeters, wytrząsając popiół z fajki i spluwając w kominek.

Była to introdukcya do słownej wymiany zdań, po której nastąpiła wygodniejsza pogawędka. Od oczu czytającego do książki — od książki do jej autora, od niego do innych ludzi.... wszakże geneza idei, pytań, odpowiedzi i argumentów jest racyonalną?

Dowiedziawszy się, lub bystro wyrozumiawszy, iż rozmawiał z uczniem i do tej chwili członkiem dublińskiej wszechnicy, profesorem instytucyi Szpitala Chrystusowego — William Trudger był przedewszystkiem wielce zadowolony z młodego towarzysza i z okoliczności, która go tu sprowadziła.

— *Well, indeed* *) — rzekł z dobro-

*) Ano, doprawdy.

kapitałowe, tudzież dodatki do podatków, przeznaczone na pokrycie części ciężaru indemnizacyjnego, przypadającej na kraj. Ponieważ zaś żadną ustawą nie wyrzeczono, że byli poddani w Galicyi płacić mają, jak w innych krajach, trzecią część wynagrodzenia, a nadto darowano im zapłatę za serwituty, więc pozostawały dla funduszu indemnizacyjnego tylko krajowe dodatki do podatków, które też pod nazwą dodatków indemnizacyjnych natychmiast rozpisano, a które wnet doszły wysokości 33 krajcarów mon. konw. od każdego złotego podatków bezpośrednich. A gdy i te okazały się niewystarczającemi na zaliczki dla dominiów i na koszta czynności indemnizacyjnych, skarb Państwa dawał funduszom indemnizacyjnym zaliczki oprocentowane, które aż do rozpoczęcia amortyzacyi galicyjskiego długu indemnizacyjnego, t. j. aż do r. 1858, uczyniły sumę 9,547.560 zł. wal. austr.

Nakoniec w r. 1857 ukończono operaty indemnizacyjne. Dostający się do wypłaty uprawnionym kapitał (t. j. po strąceniu jednej trzeciej tytułem zwolnienia dominiów od obowiązków dominialnych) obliczono w okrągłej liczbie na 74,000.000 zł. mon. konw. (właściwie 75,371.638 zł. m. k.), skapitalizowane renty zaległe czyniły 17,819.000 zł. m. k. (właściwie 16,970.939 zł. m. k., które w walucie austryackiej czynią 17,819.485 zł.). tak że cały dług indemnizacyjny urósł do 92,030.516 zł m. k. (właściwie 92,342 577 zł. m. k.), na którego umorzenie i oprocentowanie w 40 latach potrzeba rocznie 5,342.500 zł. m. k. czyli 5,609.625 zł. w. a., a to bez 178.874 zł. m. k. dorocznych kosztów zarządu.

Okazało się, że pobierane wówczas w wysokości $33\frac{3}{4}$ krajc. mon. konw. od każdego złotego (czyli 56-procentowe) dodatki indemnizacyjne do podatków, dają niewiele ponad połowę dorocznej potrzeby i że podwyższyć ich żadną miarą nie można. Namiestnik Gołuchowski zajął się tedy sprawą pokrycia długu indemnizacyjnego. Prezydent dyrekcyi indemnizacyjnej Kalchberg, przedstawił mu szereg wniosków: obniżyć dodatki indemnizacyjne na 25-procentowe, a natomiast zaprowadzić podwyżkę ceł na zboże i mąkę, podwyżkę cen soli, podatek od mlewa i pociągnąć propinacyę do współponoszenia ciężaru. Władze krajowe uznały 25-procentowy dodatek indemnizacyjny za stopień najwyższy, ponad który wychodzić się nie powinno. Namiestnik poczynił tedy Ministrowi spraw wewnętrznych Bachowi przedstawienia w sprawozdaniu z dnia 3 maja r. 1857 w duchu wniosków powyższych, ale Ministerstwo zgadzało się na nie tylko w części, szczególnie podwyżkę cen soli i podatek od mlewa, odrzucając jako dotkliwe dla klas najbiedniejszych.

Wywody Namiestnika Gołuchowskiego, które sprawozdanie pos. Zeithammera uznaje za bardzo ważne, są w streszczeniu następujące:

„Polityczne wypadki roku 1848 pociągnęły za sobą konieczność zniesienia pańszczyzny. W innych okolicznościach możnaby było znieść poddaństwo, tak ściśle powiązane z rolniczym i społecznym ustrojem kraju, wedle pewnego planu, a mianowicie także z zachowaniem dłuższego terminu dla uniknienia szkodliwych przeszkód w gospodarstwie. Jakoż wysoki reskrypt z dnia 2go kwietnia r. 1848 mówił o terminie 31 marca r. 1849. Ale polityczny stan rzeczy w Monarchii zniewolił Rząd do gwałtownego załatwienia sprawy, któryto krok wykonano szczególniej w Galicyi wśród całkiem osobliwszych okoliczności. Ze sprawozdań ówczesnego gubernatora i z reskryptów ministeryalnych widać, że od jak najszybszego nadania krajowi. a mianowicie ludowi wiejskiemu, ulg i korzyści, zawisło było poprostu utrzymanie się nadal rządów austryackich w kraju. Aby utrzymać lud wiejski w przychylnem dla Rządu usposobieniu, ogłoszono mu zniesienie pańszczyzny od dnia 15 maja r. 1848 kosztem Państwa, jako dar Najj. Cesarza, za co panowie dostaną wynagrodzenie od Państwa. Sprawiedliwie to oceniając, Najwyższy patent z dnia 17 kwietnia r. 1848 zapewnia uprawnionym wynagrodzenie ze Skarbu Państwa, skoro Rząd uznawał wynagrodzenie to jako spowodowane krokiem, przedsięwziętym w interesie całej Monarchii, a więc też jako ciężar nałożony na Monarchię, czyli na Państwo całe.

Następnie patent z dnia 7 września r. 1848 złożył ciężar wynagrodzenia na poszczególne prowincye, ale późniejszy patent z dnia 15 sierpnia r. 1849 w §§. 17 — 26 postanowił, że wynagrodzenie uprawnionym w Galicyi ma być wypłacone całkowicie z kas Państwa i że pokrycie ze źródeł kraju będzie przedmiotem osobnego zastanowienia się w drodze konstytucyjnej. Ale i złożony na kraj ciężar byłby dla Galicyi znośny, gdyby się było traktowało Galicyę wedle tych samych zasad, co inne prowincye. Tymczasem przepisano względem Galicyi postępowanie wyjątkowe, które zamiast przyobiecanej ulgi oznacza dwa razy tak wielkie obciążenie Galicyi, niż innych krajów. Albowiem §§. 16tym i 18tym patentu z dnia 4 marca r. 1849 ustanowiono zasadę, że wynagrodzenie za pańszczyznę ma się wypłacić dominiom w ilości dwu trzecich części wartości jej (bo jedną trzecią strącono, jak już wiadomo, z tytułu zwolnienia dominiów z obowiązków dominialnych) a jednę część tego wynagrodzenia mają zapłacić obowiązani (chłopi), druga ma być ciężarem kraju, pokrytym ze źródeł krajowych; §. 34tym atoli Galicyę wykluczono z pod tej zasady, a zapowiedziane patentem z dnia 15 sierpnia r. 1849 osobne zastanowienie się konstytucyjne nad pokryciem długu indemnizacyjnego w Galicyi ubito rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 4 października r. 1850 w ten sposób, że zasadę wynagrodzenia dominiów ze skarbu Państwa ma się uważać za zniesioną, a zasadę nieopłacania niczego przez byłych poddanych za podtrzymaną. Tak więc owo rozporządzenie ministeryalne każe całą sumę wynagrodzenia uważać za ciężar kraju.

Mojem zdaniem ogólna sprawiedliwość, a tem więcej słuszność byłaby wymagała traktowania Galicyi na równi z innemi prowincyami, zwłaszcza że kraj ten nie posiada ani żadnego stanowego, ani krajowego majątku. Ztąd też wypadałoby obciążyć Galicyę tylko jedną trzecią wartości pańszczyzny (t. j. połową ciężaru indemnizacyjnego); drugą trzecią część ze względu na patent z dnia 17 kwietnia r. 1848 powinien ponosić skarb Państwa. Nikt twierdzić nie będzie, iżby między Galicyą a innemi prowincyami nie było różnicy, bo tu i tam pokrycie całego ciężaru dzieje się w kraju. Różnica jest, a mianowicie ta, że chłopi innych prowincyj sami ponoszą ciężar trzeciej części wartości pańszczyzny, a tylko druga trzecia część spada ciężarem na kraj, t. j. dzieli się na liczne klasy opodatkowanych, którzy z pańszczyzną nic nie mieli wspólnego, jako też na samychże panów i chłopów, w Galicyi zaś obie trzecie części na kraj są nałożone, a więc cały na czysto obliczony ciężar indemnizacyjny.

Galicya więc, w porównaniu z innemi krajami. jest pokrzywdzona, i z każdym rokiem mnożą się skargi na uciemiężenie dodatkami do podatków, rozpisywanemi na cele indemnizacyi i na potrzeby krajowe w coraz większym stosunku, dochodzącemi w roku bieżącym $66\frac{2}{3}$ prct., to jest, 40 krajcarów mon. konw. od każdego złotego. Wiadomo Waszej Ekscelencyi z moich sprawozdań peryodycznych, że cała uwaga ludności skierowała się przeciw opodatkowaniu. Nie przesadzam, zapewniając Waszą Ekscelencyę, że wysokość i niestosunkowość podatków stała się u wszystkich klas ludności zwykłą rozmową powszednią, szczególniej zaś u klas niższych. Wspomniany w załączonym tu wniosku pana prezydenta fakt jest zupełnie prawdziwy, że w Galicyi podatki wraz z dodatkami i innemi ciężarami publicznemi nierzadko wynoszą trzy i cztery razy tyle co same podatki dla skarbu. Co się tyczy szczegółowo $33\frac{1}{2}$ krajcara mon. konw. od każdego złotego, dodatek ten indemnizacyjny podlega zaczepkom wszechstronnym.

Wedle mojego przekonania, teraźniejszy stan opodatkowania po prostu nie da się podtrzymać, jeżeli rząd uniknąć chce kłopotów (*Verlegenheiten*) z ludnością. W tym względzie rychło trzeba zaradzić złemu, jeżeli nie ma ucierpieć powaga rządu kosztem zaufania ludności do niego. Dlatego mniemam, że powinienem uczynić wniosek, żeby porzucono już zasadę, która mojem zdaniem wykonać się nie da, że Galicya powinna ponosić cały ciężar indemnizacyjny, i żeby w zastępstwie klasy zobowiązanych (chłopów) w myśl Najw. patentu z dnia 17-go kwietnia roku 1848 skarb państwa przejął pokrycie trzeciej części wartości pańszczyzny, t. j. połowy wylikwidowanej indemnizacyi.“

Tyle Gołuchowski. Podobnie prezydent rządu krajowego w Krakowie oświadcza się jak najstanowczej przeciw podwyższaniu dodatków, wypowiadając otwarcie, że byłoby to połączone z ruiną kraju i z najniebezpieczniejszemi następstwami; że przeto jedynym sposobem jest hojna zapomoga ze skarbu Państwa, który uprawnionym poręczył należytość.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 5 kwietnia.

(*n*) Przesilenie berlińskie, będące wypadkiem rzeczywiście historycznym, zagłuszyło na czas pewien małe stronnicze waśnie, a nawet *Neue Fr. Presse* zaniechała przez dni kilka swoich zwykłych utyskiwań na Rząd i większość sejmową, aby wyłączną uwagę zdarzeniom po nad Spreą poświęcać. Cisza ta jednak nie długo trwała, a jakby dla powetowania strat z podwojoną zajadłością uderzył znów ten liberalny dziennik na przeciwników swoich. Ostatnia filipika dostała się Czechom, ogłoszonym nagle za zdrajców, za krzywoprzysięzców, maklerów i handlarzy politycznych, którzy rzekomo nic świętego, nawet ugody czesko-niemieckiej uszanować nie umieją. Powodem tej napaści był artykuł czeskiej *Politik*, która wykazywała, na jakie jeszcze trudności przeprowadzenie ugody natrafić może. Nie wchodząc w to, czy ten artykuł był słuszny i czy się na czasie pojawił, zapytać by jedynie należało przejętą w skutek niego świętą zgrozą *Neue Fr. Presse*. czy rzeczywiście, czy na seryo mniema, że za głosami prasy stoją istotnie do ułożenia i przeprowadzenia ugody powołane czynniki, któreby prawdziwie nią wstrząsać chciały. Przypomnieć by temu pismu można, że kiedy w styczniu obradowała konferencya mężów zaufania obu narodów w Wiedniu, właśnie to samo pismo, ta sama *Neue Fr. Presse*, jątrzyła bezustannie i wichrzyła, aż rezultat wykazał, że była wyrazem nie stronnictwa, tylko własnych jedynie redaktorów. Tak samo wysnuwanie dzisiaj z kilku słów jednego czeskiego pisma wniosku, że Rieger, Mattusz, Zeithammer porwali się na nietykalność ugody, że lud czeski ową ugodę łamie i odrzuca, jest tylko taktyką złej wiary, a taktyką niebezpieczną, jątrzącą i szkodzącą przez to sprawie. A jeżeli *Neue Fr. Presse* tak rycersko kopię za „nietykalnością“ ugody kruszy, to lepiej zaczekać na bliską przyszłość, na dodatkową konferencyę ugodową, która się po Wielkanocy w Wiedniu zbierze, a na której się pokaże, czy, ewentualnie z której strony, podniosą się żądania modykacyi, czy zmiany niektórych z dotychczasowych uchwał.

Ruch świąteczny bardzo w tych dniach znaczny w mieście. Piękna pogoda wiosenna sprzyja odwiedzaniu grobów Pańskich, to też niezliczone tłumy publiczności snują się po ulicach, zdążając do licznych pięknie przybranych na nabożeństwa wielkotygodniowe kościołów.

Wczoraj umarła tu księżna Honorata z Kraszewskich Lubomirska, matka ks. Ksawerego i hr. Młodeckiej.

---

dusznym uśmiechem — bardzo ja rzadko znajduję się sam na sam z dżentelmanem, któryby był w wysokich szkołach i skończył uniwersyteckie nauki! A nauka, to rzecz wielka!..

I zamyślił się William Trudger. Czy porównywał wielkość „nauki“ z ogromem *business'u* — czy sobie zadawał pytanie, jakby on też wyglądał, on, Trudger, gdyby był uczonym — czy może rachował w myśli, ile go kosztował syn Dick, w Eton i w Oksfordzie — tego nie wiemy. Zamyślił się, a potem dodał:

— Ja zawsze jestem zdania, że nie może być w świecie nic dzielniejszego.... *ahem!* nic wspanialszego, nad angielskie wychowanie — to jest, chcę powiedzieć, że dobrze wychowany i wykształcony dżentelman angielski nie może mieć sobie równego nigdzie, w żadnym kraju?

— A to dlaczego? — spytał Feeters.

— *Well*, tegobym wytłómaczyć nie umiał. Po pierwsze, choć ja sam nie jestem dżentelmanem, rozumiem dobrze, co to jest — *to be a gentlemen*. Człowiek się nim rodzi — ale nie staje....

— Mój drogi panie — przerwał Irlandczyk — czy inne kraje nie rodzą przyzwoitych ludzi?

— O, tak! ale.... hm! chociaż słyszałem o obcych dżentelmanach, nie słyszałem nigdy, aby cudzoziemiec był *a gentelman*. Na to trzeba być Anglikiem — *ahem!* albo naturalnie Irlandczykiem, lub Szkotem — trzeba być ***British***, panie, ***British!***

— A Amerykanie?

— Tęgi naród do *businessu!* — odparł Trudger — choć, hm! cięty! Nie wiem, czy są między nimi *gentlemen*.... choć być mogą, bo to nasi kuzyni.

— Panie — rzekł Irlandczyk poważnie — jeżeli takiemu, jak ja, młokosowi wolno mieć swoje zdanie, to powiem otwarcie, że w tym kraju, jak są dwa narody, tak też dwa są pojęcia narodowe o wszystkiem, co się tyczy żywotnych naszych właściwości.

— ***Well, Well!*** — zawołał otyły bankier, kontent z obrotu konwersacyi. — Pan jesteś uczonym, panie, a nauka nie zna wieku! słucham! słucham!

Feeters spojrzał na zegar, napełnił i zapalił świeżą fajkę, popił piwa i rzekł:

— Widzi pan, autor tej książki, ambasador Stanów Zjednoczonych na naszym dworze — a nawiasem mówiąc, najdowcipniejszy mowca i krytyk amerykański — pisze tu właśnie o „łaskawem obchodzeniu się cudzoziemców z Amerykanami.“ Najwięcej gniewają go Anglicy.

— Oho! no, proszę! — zauważył Trudger, wielce zdziwiony. — Feeters ciągnął dalej:

— Bo Anglicy zapatrują się na Amerykanów tak samo (lub i gorzej), jak na Włochów, Niemców i Francuzów — to jest z oburzająco pyszną łaskawością, pokazują im na każdym kroku swą dla nich pogardę. Pisze Lowell, że Anglik pewien, zapytany w Waszyngtonie, czy Pan Bóg nie mógł stworzyć dżentelmanów w Stanach, odpowiedział: „Bezwątpienia, mógł — lecz, bezwątpienia, nie chciał!“

— To trochę za silne wyrażenie! — rzekł bankier.

— *Confirmat usum, qui tollit abusum* — t. j. przepraszam pana, wyraziłeś się pan podobnie, mówiąc, że — aby być dżentelmanem, na to trzeba być brytańczykiem. Tylko pan się powodujesz wyłącznością patryotyczną, a tamten jegomość w Waszyngtonie był echem wyłączności kastowej.

— No, mów pan, mów pan dalej! proszę! — rzekł bankier, sądząc, że pedagog doszedł do końca argumentu. Feeters roztlił tylko fajkę i wrócił do przedmiotu:

— Naród cały jeden między nami głosi, że przyzwoitym Anglikiem jest człowiek, zrodzony pod berłem Anglii — w kołysce herbowej, wysadzanej brylantami; przeciwny mu naród sądzi, że dżentelmanem jest każdy kto.... nie jest kupcem, wyrobnikiem, subjektem lub rzemieślnikiem.

— *Well*.... wielki ród, to rzecz wielka! — zauważył William Trudger tak samo, jak o „nauce.“ — Ja mam najgłębsze uszanowanie dla naszej arystokracyi brytańskiej.

— I słusznie — rzekł Feeters — ale przecież pan nie gardzisz resztą ziomków, ani cudzoziemcami?

— *O dear, no!* Wcale nie! Musiałbym gardzić samym sobą! A co do cudzoziemców — ahem! właśnie też spytam się pana, co myślisz o tych.... hm! Polakach?

Irlandczyk wyjął fajkę z ust i po raz pierwszy tego wieczoru spojrzał bacznie na starego jegomości. Pytanie zdziwiło go i zaskoczyło niespodzianie. Odpowiedział jednak żywo:

— Polacy? Polacy, panie, to — wyznam szczerze — po Irlandczykach, największy i najdzielniejszy naród na świecie!

— *O dear! o dear!* — zawołał bankier, zaciekawiony świeżym ogniem młodzieńca, lecz komicznie zakłopotany. — Czy pan wiesz o nich dużo?

— Tyle, co o Francuzach i Niemcach; może więcej.

— To mądry naród? *Very clever*, ha?

— To, panie, jest naród, posiadający wszystkie dobre przymioty — prócz tej mądrości, jaką pan masz na myśli. Polacy nie są *clever* tak, jak n. p. Anglicy, albo Amerykanie.

— Czemu nie?

— Może nie mieli dotąd czasu na to — odpowiedział Feeters i powstał z krzesła; widząc zaś wyraźną ciekawość w twarzy wiekowego dżentelmana, dodał, chwytając za kapelusz: Mądry jest żyd — a jednak nie poradzi Anglikowi; mądry jest i Polak — tylko, na nieszczęście, nie zawsze i nie ze wszystkimi.

Chciał potem pożegnać się i wyjść z sali; lecz Trudger powstał również z fotelu i jeszcze mu jedno stawił pytanie:

— Czy pan znasz jakiego Polaka w Anglii?

— Znam; jednego.

— I czy on.... hm! *well*.... czy on?....

— Ten, którego ja znam — przerwał gbur niecierpliwie — jest młody, bardzo ładnie wychowany, był na uniwersytecie i słuchał tam prawa. Zresztą.... zresztą, choć nie Anglik, jest to dżentelman z krwi i kości; biedny, jak żebrak, ale — *a perfect gentleman. Good night, sir!*

I kiwnąwszy głową bankierowi, Irlandczyk wyszedł.

Dosiadł welocypedu i rozpędził go ku stolicy. Pędził już kilka minut, gdy myśl jakaś uderzyła go nagle. Feeters parsknął głośnym śmiechem!

— *Titire, tu patule!* — zawołał — nauka, rzecz wielka! ale mądrość, *cleverness*, rzecz największa! Cóż ja wiem o tym tłustym obywatelu? Że nie lubi przesmażonych kotletów i szanuje arystokracyą brytańską — nic więcej! A on o mnie? Wydobył ze mnie niemal całe *curriculum vitae*, wie, co robię i robić myślę — wypompował moje zapatrywania i byłby zapewne pompował ze mnie opinią o mych własnych przyjaciołach! Ano, Irlandczyk nie da się żadnemu żydowi sam jeden — lecz dwóch ich trzeba na Anglika. *Damnavit celeres in sua damna manus!*

(Ciąg dalszy nastąpi).

Z Petersburga.

(Z bieżącej chwili.)

Carska rodzina opuści stolicę dopiero po ruskich świętach wielkanocnych i ma być obecną na weselu hr. Pawła Szuwałowa, syna rossyjskiego ambasadora przy dworze berlińskim, które odbędzie się w Petersburgu d. 20 b. m.

W. ks. Mikołaj, następca tronu, zwiedzi wkrótce Niżny Nowogrod i Kazań, gdzie na wiosnę otwartą zostanie pod jego protektoratem wystawa przemysłowa.

Pogłoski o ustąpieniu ministra spraw zagranicznych Giersa utrzymują się. Jako jego następcę wymieniają to hr. Szuwałowa, to Vangali'ego, to wreszcie Sziszkę, obecnego posła w Stockholmie i profesora Mertensa.

Dzienniki dowiadują się, iż projektowany dłuższy urlop ministra sprawiedliwości Manasseina został cofnięty, i że minister pozostaje w Petersburgu.

Donoszą urzędownie:

Podług projektu zastosowania do Królestwa ustawy, ograniczającej prawa żydów, żydzi posiadający obecnie majątki ziemskie, winni je sprzedać w ciągu lat pięciu. Czynione są starania, ażeby rada państwa termin ten przedłużyła.

Ogłoszono postanowienie rady państwa o zniesieniu w Rydze, Rewlu i na wyspie Oesel ewangelicko-reformowanych konsystorzy i urzędów superintendenta.

W sprawie zmiany dotychczasowego systemu pocztowego w Finlandyi specyalna komisya opracowała następujące przepisy:

Poczta w Finlandyi przejdzie pod zawiadowanie głównego zarządu poczt i telegrafów w Petersburgu. Kandydata na głównego dyrektora poczty nie przedstawia, jak dotąd, senat, lecz generał-gubernator finlandzki, w porozumieniu z ministrem spraw wewnętrznych. Poczta finlandzka obowiązana będzie stosować się do instrukcyj i przepisów, które wyda główny zarząd poczt i telegrafów w Rossyi. Zarząd ten dokonywać będzie również rewizyi. Oficyaliści instytucyj pocztowych w Finlandyi obowiązani są władać językiem rossyjskim.

Z okazyi powyższych przepisów — powiadaja *Mosk. Wied.* — pragniemy zestawić dwie daty: Dnia 9-go marca 1808 roku wojska rossyjskie wkroczyły do Abo; był to początek zajęcia Finlandyi. Dnia 9-go marca 1890 roku rozstrzygnięto fińsko-rossyjską kwestyę pocztową, to jest uczyniono pierwszy krok dla uregulowania stosunków Rossyi z ujarzmioną przez nią i należącą do niej prowincyą.

W banku miejskim w Tule urzędnicy tegoż przywłaszczyli sobie 1,600.000 rubli. W tych dniach byli sądzeni, a mianowicie: dyrektor banku, Iwan Suszkin; zastępcy jego, Piotr Suszkin i Pierow; oraz buchalter Utichin. Skazano ich, po pozbawieniu wszelkich praw, na mieszkanie do gubernii tomskiej.

Zaburzenia wśród studentów w Rossyi.

Wzburzenie wśród kół studenckich w Rossyi trwa ciągle; co do właściwych powodów tej, pewnego rodzaju fermentacyi umysłów młodzieży krążą najrozmaitsze wersye; przeto, dopóki sprawa wyjaśnioną nie zostanie, można podawać li szczegóły faktyczne, z zaburzeniami w związku będące.

Polit. Corr. otrzymała z Petersburga list, który zapewnia, że zarząd instytutu technologicznego, gdzie wzburzenie objawiło się najsilniej, starał się powód rozruchu przedstawić jako rzecz nader błahej natury; w istocie jednak było inaczej. Z powodu wydalenia pewnego studenta z instytutu, koledzy jego odbyli zgromadzenia bardzo burzliwe i posunęli się do obrazy inspektora Smyrnowa. Według korespondenta *Polit. Corr.*, niepokoje te wywołał sam Smyrnow, lżąc wyrazami ohydnemi studenta owego za to, że szukał gumy (radyrki) w nie swojej klasie. Na ostatniem zebraniu swem zażądali studenci obecności grado-naczalnika Gressera, chcąc mu przedstawić cały stan rzeczy. Zgromadzenie to było nader burzliwe i miało ten skutek, że uwięziono 272 studentów; z poprzednio aresztowanymi ośmioma jest teraz 280 w więzieniu.

Dnia 2 b. m. odbył się w Petersburgu pogrzeb jednego ze studentów, nazwiskiem Tarasewicza, który dotknięty do żywego obelgami jednego ze swych kolegów, odebrał sobie życie. Tarasewicz był w tym wypadku ofiarą swego spokojnego, zgodnego usposobienia, starał się kolegów nakłonić do umiarkowania, i za to został shańbiony....

Niemniej i w uniwersytecie były w d. 1 b. m. chwile nader burzliwe, a to z powodu, że bardzo lubiany i popularny profesor chemii, Mandelejew, wziął dymisyę. Mendelejew podjął się, jak wiadomo, wręczyć petycyę studentów ministrowi oświaty. Minister Deljanow nietylko wzbraniał się przyjąć petycyę, lecz nawet nie dał Mendelejewowi posłuchania. Wskutek tego studenci postanowili sami udać się do ministra z petycyą i w liczbie około 300 wyruszyli z uniwersytetu. Wszakże policya, która strzegła gmachu w pewnem oddaleniu, wnet ich otoczyła i 175 studentów odprowadziła do prefektury.

Podobnie też zdarzyło się uczniom szkoły leśnej, którzy również do ministra oświaty szli z prośbą. Zatrzymano ich po drodze i kilkunastu, którzy nie usłuchali od razu wezwania do rozejścia się, aresztowano.

W wojskowej akademii medycznej także nastąpiły aresztowania. W innych zakładach naukowych (odpowiadających naszym gimnazyom) w klasach wyższych, uczniowie starsi, mający powierzony sobie nadzór w klasach, t. zw. cenzorowie, oświadczyli, że nadal sprawować go nie chcą.

Naczelnik miasta, Gresser, był w dniu 2 b. m. w pałacu Aniczkowskim i przedstawił carowi stan rzeczy, oraz powody rozruchów.

Co do tych powodów zdania są podzielone. Jedni utrzymują, że nie idzie tu o żadne polityczne motywa, a tylko o bardzo nieudolny i niepraktyczny regulamin dla wyższych zakładów naukowych, od trzech lat obowiązujący. Natomiast inni, a wersyę tę zapisuje korespondent *Köln. Ztg.*, mniemają, że rozruchy studenckie są wyrazem ogólnego niezadowolenia klas intelligentnych w Rossyi z panującego tam obecnie porządku rzeczy, i że bezpośrednią pobudką do rozbudzenia tego niezadowolenia miała być broszura, a raczej petycya słynnej Cebrikowej, o której już pisaliśmy poprzednio.

Z Berlina.

(Rozkaz gabinetowy cesarza. — Przedłożenia wojskowe. — Pamiętniki ks. Bismarcka. — Z kolonij niemieckich).

Ogólne wrażenie sprawił rozkaz gabinetowy cesarza z dnia 29 marca, dotyczący uzupełnienia korpusu oficerskiego. Cesarz nakazuje, żeby odtąd luki w szeregach oficerów uzupełniane były nietylko synami szlacheckimi, oficerów i urzędników, ale także synami uczciwych domów mieszczańskich, o ile w nich pielęgnowaną jest miłość dla króla i ojczyzny, dla stanu żołnierskiego i uczucia chrześciańskie. Cesarz gani postępowanie niektórych komendantów, którzy wymagaja od oficerów, by mieli wysokie dodatki prywatne do swej gaży, nagania zbytkowne życie oficerów, wymaga prostoty i oszczędności. Dodatki prywatne nie powinny być miarą powagi oficera, i powinny być o tyle umiarkowane, by i synowie mniejszych właścicieli dóbr i mniej zamożnych mieszczan mogli być członkami korpusu oficerskiego.

Dzienniki dowiadują się, iż przedłożenie wojskowe nie zostało dotychczas jeszcze wygotowanem, oczekują bowiem pierwej opinii, zażądanej od głównodowodzących generałów, która dopiero w tych dniach nadejdzie. Wedle *National Ztg.* wydatki, spowodowane temi przedłożeniami, będą wynosić rocznie około 18 milionów marek.

Jeden z dzienników podaje wiadomość, że książę Bismarck zamierza pisać pamiętniki. Chce on przedewszystkiem wolne swe chwile poświęcić uporządkowaniu dokumentów i papierów, które od przeszło 25 lat są w jego posiadaniu. Pomagać mu będzie dwóch sekretarzy. Dziennik zapowiada „bardzo ważne rewelacye“, nietylko co do położenia Niemiec, ale i co do zewnętrznej polityki prawie wszystkich państw. Pamiętniki mają obejmować wiele tomów i zawierać mianowicie bardzo zajmujące szczegóły o niemieckiej polityce kolonialnej.

Nat. Ztg. wyraża wielką radość z powodu wstąpienia Emina baszy do służby Niemiec, które pozyskały w nim najznakomitszego znawcę Afryki, i przewiduje pomyślny rozwój polityki kolonialnej. Zapowiedziany na 20 kwietnia wymarsz Emina do Wiktoryi Nyanzy ma z pewnością na celu zawiązanie stosunków w tych stronach. Rozporządzenie komisarza rzeszy, aby karawany nie przechodziły bez osobnego jego pozwolenia przez niemieckie terytoryum na północ od Tanga, zmierza prawdopodobnie do tego, aby ruch cały skoncentrować w portach Pangani, Saadani, Bagamoyo, Dar-es-Salaam.

Z Serbii.

(Potoczne wiadomości).

Pol. Corr. donosi, iż dotychczasowy reprezentant Serbii przy dworze rossyjskim, p. Simic, został mianowany posłem w Wiedniu. P. Simic dopiero za miesiąc obejmie nową swą posadę. Wedle tegoż dziennika, projekt ustawy o nowej organizacyi armii serbskiej nie stanie już na porządku obrad obecnej sesyi skupczyny.

Regencya mianowała guwernera króla Aleksandra, dr. Łazarza Dokicza, prezydentem, a byłego ministra liberalnego, Alimpicza i Vasilewicza, wice-prezydentami nowo utworzonej rady stanu.

Do *Corr. de l'Est* piszą z Belgradu, iż zeszłego wtorku przybyło tam ośmiu oficerów rossyjskich, celem wypracowania planów fortyfikacyj, jakie mają być urządzone w Pirocie, Zajcarze i Negocinie. Oficerowie ci, w towarzystwie serbskich oficerów inżynieryi, udali się bezzwłocznie na miejsce dla studyowania terenu.

Köln. Ztg. wypowiada w artykule wstępnym życzenie, aby w interesie pokoju na półwyspie Bałkańskim sprawdziła się wiadomość o zadowalającem załatwieniu sprawy Mincewicza. Serbia utraciłaby niezawodnie resztę sympatyi Europy, gdyby chciała podsycać nieporozumienia z Bułgaryą, które wywołała w sposób tendencyjny.

KRONIKA

Lwów, 8 kwietnia.

— **Świętom** sprzyjała najpiękniejsza pogoda, dzięki której ożywiony ruch panował na ulicach. W niedzielę od godziny pierwszej po południu nieprzerwany szereg pojazdów ciągnął do pałacu Namiestnikowskiego, gdzie licznych gości czekało wspaniałe święcone i najserdeczniejsza, tradycyjna gościnność. Przybywających witał u wejścia JE. Pan Namiestnik, a w wielkiej sali recepcyjnej przyjmowała życzeniami Pani Namiestnikowa, zapraszając do olbrzymiego stołu, ustawionego w podkowę, na którym było to wszystko, co tylko najbujniejsza wyobraźnia smakosza wymarzyć mogła.

Tegoż dnia odbywały się liczne inne przyjęcia a także, jak co roku u JE. księdza arcybiskupa Morawskiego i ks. biskupa Puzyny.

— **P. Oktaw Pietruski**, zastępca Marszałka krajowego w Wydziale krajowym, od niedzieli złożony jest niemocą, przeziębiwszy się na pogrzebie ś. p. księżnej Leonowej Sapieżyny.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się jutro, we środę, d. 9 b. m., o godzinie 6 wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym między innemi: Rekursa w sprawach budowniczo-policyjnych. Wnioski o zamianę gruntu z realności Biesiadeckich z gruntami c. k. sądu karnego (uchwała I). Wnioski w sprawie budowy szkoły Zimorowicza. Wnioski o przedłużenie najmu ubikacyj, zajmowanych przez szkołę żeńską im. św. Anny w realnościach pp. M. Jonasza i K. Rojowskiego. Wnioski w sprawie oddania w przedsiębiorstwo wykonania robót murarskich dla gminy m. Lwowa przy konserwacyi budynków i kanałów publicznych, w czasie do końca roku 1890, względnie do końca roku 1892. Wnioski w sprawie reaktywowania komisyi statystycznej. Wniosek co do sposobu użycia legatu ś. p. Leopolda Weigla na rzecz ubogich miasta Lwowa. Sprawozdanie kuratoryi o kursach nauki dopełniającej w roku szkolnym 1888/9.

— **Dla ochotników na kadetów.** C. k. Ministerstwo wojny rozpisało konkurs co do przyjęcia uczniów do szkół kadeckich. Z początkiem roku szkolnego 1890 (18 września) będą mogli być przyjęci aspiranci do szkół kadeckich w następującej liczbie: na pierwszy rok piechotnej szkoły kadetów w Wiedniu, Budapeszcie i Pradze po 100 do każdej; na pierwszy rok takiejże szkoły kadetów w Karlstadzie, Karthaus pod Bernem, Łobzowie pod Krakowem, Hermanstadzie, Tryeście, Liebenau pod Gracem, Preszburgu, Inspruku i Temeszwarze po 30 do 50; na pierwszy rok pionierskiej szkoły kadetów 50; na drugi rok kawaleryjskiej szkoły kadetów 50. Szczegółowe warunki przyjęcia obejmują odnośne przepisy, które nabyć można w księgarni L. W. Seidel i syn w Wiedniu.

— **Mierzwiński** przybył dziś do Lwowa. Niedyspozycya w skutek influenzy, która w lutym zniewoliła znakomitego artystę do odkładania koncertu we Lwowie, została zupełnie usuniętą, a głos jego odzyskał w pełni czarujący dźwięk i potęgę. Program czwartkowego koncertu jest nader bogaty. Zawiera między innemi wielką aryę z „Aidy“, recitativ i wielką aryę z „Lucyi“, Serenadę Oliviera i t. d. Pianista Jerzy Liebling wykona dzieła Liszta i Chopina.

— **Z teatru.** W sobotę przyszło do porozumienia pomiędzy dyrekcyą teatru i artystami. W skutek zawartej ugody zapanował pożądany spokój i artyści powrócili do pełnienia obowiązków. W pierwszy dzień świąt odegrano po południu „Zemstę“ Fredry, a wieczorem „Halkę“; wczoraj zaś „Mikado“ i „Walkę o byt“. Dziś zapowiada afisz „Aidę“ z p. Bruszewskim, tenorem z Warszawy.

Mamy nadzieję, że zawarta ugoda okaże się trwałą i że nic już nie przeszkodzi w dalszej pracy około rozwoju naszej sceny, czego tak dyrekcyi jak i artystom najszczerzej życzymy.

— **Powiatowa kasa dla chorych.** Dnia 3 b. m. odbyło się posiedzenie zarządu pod przewodnictwem p. Gubrynowicza, który zdał sprawę z czynności za marzec. Pozostałość z miesiąca lutego b. r. 1.595 zł. 23 ct., dochodu w marcu 2.628 zł. 99 ct., razem 4.224 zł. 22 ct. Wydatki 2.235 zł. 62½ ct., pozostaje na kwiecień 1.988 zł. 59½ ct., które ulokowano na książeczkach kasy oszczędności i w kasie podręcznej. Chorych zgłosiło się w marcu 183; z tych odesłano do szpitala 9, umarło w kuracyi domowej 6, pozostało w leczeniu na kwiecień 82. W ciągu miesiąca marca przybyło do kasy członków 1.811, a ubyło w skutek wystąpienia z pracy 401.

— **Na rzecz dotkniętych nieurodzajem włościan** złożyli za inicyatywą dyrektora ruchu radcy Sladkowskiego urzędnicy i słudzy kolei Karola Ludwika następujące składki: (C. d.) Minkus, Czech po 5 zł.; Olszański, Jarocki, Ressig po 3 zł.; Rascher, Koszyk po 2 zł.; W. Witkowski, Peltz, Robausch, Kolbe, Kenkiewicz, Wyspiański, Kędzierzawski, Buszyński, Pawlik, Buczak, Słowikowski, Buś, Latocha, Czudzik, Szabelski, Sinkiewicz, Okornicki, Chmielarski, Jarzyna, Jurkiewicz, Kiszala, Osiński, Rzerzabek, Steinkellner, Strobl, Zakrzewski, Zimmermann, Piwowarczyk, Okoń, L. Goebel, Skąpski, dr. Dumaire lek. kol., Krupski, dr. Bromberg lek. kol., Wiewiorowski, Krasiński, Jonasek, M. Nadel, Kadajski, Pośko, Feig po 1 zł.; Wojtusiak, Zalotyński po 70 ct.; Nowakowski 60 ct.; Mroczkowski 55 ct.; Bilas, Klepacz, Korczowski, Błyszczakowski, Wojcik, Talarek, Tychoń, Pudło, Parliniewicz, Korczowski, Klimczyk, Jaworski, Pituch, Smajda, Bujak, N. N., Bobkowski, Chrzanowski, Fiedler, Fritz, Hauser, Koneczny, Książkiewicz, Lehnert, Maćkiewicz, Nalepa, Seifert, Leichter, Strożyński, Zenowicz, Dittrich, Benker, Hałajkiewicz, Stróż, Szumiec, Wojnarowski, Świątkowski, Weltz, Milz, Hawel, Rzepecki, Onak, Szkutak, pani Emila Gostwicka, Sparr, Pnyno, Grabscheid, Sobejko, Szarek, Palusiński, Ryczak, Dulęba, Kassaraba, Waściszyn, Koneczny, Wierzejski, Arzt, Podolecki, Konarek, Mastella, Dietrich, Kayzer, Gostwicki, Sichrawa, Wrzesiński, Czekański, Bundsztuk, Gorgosch, A. Nadel, Trzciński, Guth, Barda, Litwiński, Possinger, Byrka po 50 ct.; Lachowicz, J. Nowak, Zipper po 40 ct.; S. Superat (junior), Barycki, Kurmisz, Blacha, Gawroń, Bałandiuk, Dzus, F. Malinowski, Superat, Krzyś, Bylica, Drabik, Hałatek, Kumela, Łysek, Malinowski, Mazur, Paszko, Schwerdtner, Slusarczyk, Szczurowski, Tokarz, Stachnik, Szczuciński, J. Rudolf, Kotlarski, Warchałowski, Eizykiewicz, Haliniak, Schröder, Hulewicz, Just, Vetter, (Nieczytelny Tarnów), Gamberle, Klich, Opioła po 30 ct.; Jarcsch, Perchajło, Bialik, Petryka, Sukniewicz, Błażyk, Jakubowski, Hałatek po 25 ct.; Macheta, Zahorodny, S. Mastalerz, Machibroda, Pryślak, Petruniewicz, Łoziński, B. Weresiuk, O. Weresiuk, B. Mastalerz, Karnał, Kołodziński, Petruniewicz, Burakowski, Szmigiel, Drobnicki, Szewczuk, Liśniowski, Lisek, Harasymek, J. Czuba, O. Czuba, Zadijko, M. Czuba, Palczuk, Dąbek, Bomba, Piech, Daniłków, Mikołów, Mostaler, T. Malinowski, Hnatyszyn, Pichodyniak, Witrwal, Pastuch, Kopera, Korzeniowski, Oleksy, Siekiera, Krzak, Karaś, Siewierski, K. Rudolf, Wadowski, Mączyński, Burghardt, Rusek, Giera, Cieśla, Martin, Durbas, Wermiński, Sikora, Kochan, Skrzypek, Biało, Czemerys, Łaciak, Blauer, Czech, Tyralski, Wszołek, Jaczobowicz po 20 ct.; drobne datki wynoszą 8 zł. 85 ct.; razem 140 zł. Ogólna suma złożona do prezydyum centralnego komitetu ratunkowego lwowskiego wynosi 2.297 zł. 81 ct. (C. d. n.)

— **Na rzecz dotkniętych nieurodzajem** złożono w prezydyum komitetu: (C. d.)

Z Rawy: H. Wilczyński, A. Grzesikiewicz, N. N. po 1 zł., N. N., Wiśniowski, Kuczmanda, Gritzmann, Wysoczański, Krasiński, Murarski, Pędracki, Lemel Paster, N. N., St. Wszczeszczak, Leo Eisen, Dawid Ehrlich, Lemel B., Suchar, Habermann, Izak Bromberg, Moses Geppert, Zaleska, Dawid Fisch, ks. Gab. Pasłowski, Sośnicki po 20 ct., Górka 80 ct., Ochamowicz 70 ct., Pejgert, Kuryłowicz po 1 zł., N. N. N. N. po 40 ct., E. Arbesbauer 30 ct., Zawzięty, N. N., po 50 ct., Leib Gerstenfeld, Chaim K. po 1 zł., Nath. Edel 25 ct., Leib Fränkel 2 zł., ks. Lang 1 zł., Poczta w Rawie 1 zł., Ciliński 25 ct., N. N. 30 ct., J. Barg 50 ct., Jan Kogut 50 ct., dr. Jul. Dadler 1 zł., Freide Donner 30 ct., Ch. Haberstaub, J. Reitzfeld po 30 ct., dr. Spisbach, Leib Schapira po 25 ct., propinacya w Rawie 50 ct., Józef Zimmermann 50 ct., Sch. Grosskopf, Hersch Weber po 30 ct., Józef Gowberd 25 ct., Amalia Bender, Ben. Liebermann po 1 zł., Hirsch Markus 25 ct., Adamczyk 40 ct., Lipa Beer 26 ct., Tomasz Pawłowski 30 ct., dr. Lipal, Wolf Golber, Maryan Nen., Zyg. Rudnicki, Gracyan Januszkiewicz, Józef Stolaski, Aniela Motyczyńska, Adam Guzkowski po 1 zł., Józef März 30 ct., ks. Jan Michol 50 ct., Frack 40 ct., Jan Boż.... 50 ct., D. Karapnicka 50 ct., ks. Feliks Zabłocki 10 zł., lwowski konwent zgromadz. Najśw. Serca Jezusowego 50 ct., ks. Julian Kamiński 2 zł., Poznański komitet ściślejszy ratunkowy 877 zł. 70 ct., ks. N. N. 2 zł., Marya Pachołek 1 zł., Elżb. Kowalska 1 zł., Zrembowicz c. k. kapitan 2 zł., dr. J. R. 5 zł., partya taroka nierozegranego żydka 2 zł., Iza S. Jaga, S. Tadzik, S. 6 zł., H. S. 4 zł., dr. Ludw. Kubala 3 zł., Cecylia Trzcińska 1 zł., Paraskowicz 30 ct. (C. d. n.)

= **Zamach samobójczy**. Marya Szczur, służąca, rodem z Przyłbic, wyskoczyła wczoraj wieczór oknem z drugiego piętra domu pod l. 2 przy ulicy św. Szymona na bruk ulicy i odniosła znaczne skaleczenia. Po udzieleniu nieszczęśliwej pomocy lekarskiej przez dra Schmida, odwieziono ją do głównego szpitala. Niemiłe zajście z narzeczonym było podobno przyczyną tego rozpaczliwego czynu.

= **Uliczne zajścia**. Podczas „śmigusa" wczorajszego na placu Wekslarskim, przyszło do czynnych zatargów pomiędzy zgrają uliczników, przyczem wybito do 60 szyb w oknach synagogi i przyległych kamienic przy ulicy Sobieskiego, nim zarekwirowana pomoc policyjna położyła kres tym wybrykom, aresztując dwunastu ekscedentów. Podobne zajścia wydarzyły się także przy ulicy Lwiej i Sieniawskiej, wywołane przez kilkunastu artylerzystów, z których również kilku zostało przytrzymanych.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie, dnia 8 kwietnia 1890 roku godzina 12 w południe. Barometr opada.

W ubiegłych trzech dobach, licząc od godziny 12 w południe dnia 5, do godziny 12 w południe dnia 8 kwietnia 1890 r., mieliśmy wiatr co do kierunku zmienny od S do NE, co do siły słaby (1·4), stan nieba zmienny, powietrze wilgotne (60 prc. wilgotności względ.), opadu nie było.

Srednia temperatura w tym czasie była +8·8°C, najwyższa +16·4°C wczoraj po godzinie 2, najniższa —2·4°C w nocy z soboty na niedzielę.

Wszystkie trzy doby były przeważnie pogodne; w niedzielę rano była mgła mała.

Zniżka barometryczna 735 do 740 mm. znajdowała się na zachodnich wybrzeżach Norwegii; zwyżka 770 do 765 mm. w Krymie; zniżka drugorzędna utworzyła się w Sycylii.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 9 rano 753 mm.

Prognoza na dobę następną od godziny 12 w południe dnia 8, do godziny 12 w południe dnia 9 kwietnia b. r.: Wiatr będzie co do kierunku południowy, co do siły silny (4—6), średnia temperatura doby podniesie się do +10·0°C, stan nieba będzie zmienny, względna wilgotność powietrza podniesie się do 70 prc.; opad: deszcz chwilowy i nieznaczny, zresztą przeważnie pogodnie.

— **Testament ś. p. ks. Schindlera**. Jak się dowiaduje *Czas*, zmarły w Krakowie ś. p. ksiądz bar. Jan Schindler, rozporządził majątkiem swoim w następujący sposób: 1) Kapitule katedralnej krakowskiej zapisał 40.000 zł. w galic. listach indemnizacyjnych, do wolnej dyspozycyi; 2) 20.000 złr. w galicyjskich listach indemnizacyjnych, gminie m. Krakowa, z przeznaczeniem procentów rocznych do rozdawania podupadłym rzemieślnikom jako wsparcie; 3) towarzystwu dobroczynności w Krakowie 10.000 złr. w listach złotej renty, na fundusz wieczysty towarzystwa; 4) arcybractwu Miłosierdzia 5.000 złr. w akcyach kolei Czerniowieckiej, na fundusz wieczysty, z przeznaczeniem rozdawania procentu rocznego sługom i służebnicom, które wykażą się służbą najdłuższych lat przy tej samej familii i osobie. Temuż arcybractwu przeznaczył ś. p. ks. Schindler różne losy loteryjne na pomnożenie tego zapisu; 5) probostwu w Stanisławowie obrz. łac. 1.000 zł. renty papierowej, z przeznaczeniem procentu na roczny anniwersarz za dusze rodziców; 6) szpitalowi Bonifratrów, św. Ludwika i starozakonnych na Kaźmierzu, ochronce na Wesołej, zakładowi św. Józefa na Piasku, zakładowi chłopców pod opieką XX. Misyonarzy na Kleparzu, zakładowi starych kobiet na Blichu, po 2.000 złr. każdemu z wymienionych zakładów — razem 14.000 złr. renty papierowej, na fundusz wieczysty; 7) Kapitule katedralnej w Krakowie 10.000 złr. renty papierowej, z przeznaczeniem procentów do rozdawania rocznie ubogim na jałmużnę; 8) bibliotekę swoją w Krakowie i na Bielanach (liczącą 10.000 tomów) oraz mapy i ryciny przeznaczył ś. p. ks. Schindler do biblioteki Jagiellońskiej; 9) różne instrumenta fizyczne, optyczne i medyczne, polecił rozdać między zakłady naukowe, którym się przydać mogą; 10) wszelkie oznaki orderowe złożone być mają do skarbca kapitulnego, oraz krucyfiks pozłacany z zegarem na tymże krzyżu; 11) kościołowi św. Mikołaja kielich srebrny pozłacany. — To są legata publiczne; jest jeszcze kilka drobniejszych legatów prywatnych, między temi 200 złr. lekarzowi, któryby był przy śmierci ks. Schindlera. Egzekutorami testamentu są ks. kan. Midowicz i p. Ludwik Zarewicz. W swojem *pro memoria* do nich zastrzegł się ś. p. ks. Schindler przeciw wystawieniu zwłok jego na widok publiczny.

— **Budowa drugiego rz. kat. kościoła w Czerniowcach**. Na prośbę prowincyała OO. Jezuitów, ks. Mycielskiego, o bezpłatne odstąpienie gminnego gruntu pod zamierzoną przez OO. Jezuitów budowę drugiego kościoła w Czerniowcach, uchwalił magistrat tamtejszy przedstawić radzie miejskiej następujące wnioski: 1. W południowej (wyższej) części miasta wydzieli się odpowiednią przestrzeń miejskiego gruntu pod budowę rzymsko-katolickiego kościoła. 2. Grunt ten miasto darowuje nie OO. Jezuitom, jeno rzymsko-katolickiej gminie wyznaniowej w Czerniowcach. 3. Darowizna przychodzi do skutku pod warunkiem, iż budowa rozpocznie się najdłużej do lat 3 i będzie do lat 12 ukończoną. 4. JE. ks. arcybiskupa Morawskiego, który odręcznem pismem ze swej strony poparł prośbę OO. Jezuitów, zawiadomi gmina o swej gotowości do darowizny i w zamian prosić będzie o podobną gotowość w oddawna wlokącej się sprawie starego, dziś zamkniętego cmentarza.

Co do samej budowy, to wedle czerniowieckiej *Gazety Polskiej* OO. Jezuici pozostawiają decyzyi gminy, ażali kościół ma być w romańskim, lub gotyckim stylu. Świątynia ma być bardzo obszerną, bo na 3.000 osób obliczoną (obecny kościół parafialny mieści 700 osób); stanie zaś najprawdopodobniej obok ulicy Kuczurmarskiej na placu Ferdynanda, naprzeciw wojskowego szpitala.

— **Emigracya włościan**. Dnia 6 b. m. przytrzymano w Krakowie na wychodźtwie do Ameryki bez funduszów i legitymacyi, Józefa Bielata i Stan. Tomasiewicza, z Jastrząbki, pow. Pilzno, których przeprowadzał potajemnie za granicę, również z nimi przytrzymany Stan. Bryl z Wierzchosławic, pow. tarnowskiego. Przytrzymanych, jako będących w wieku popisowym, odstawiono do sądu karnego.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Sanoku pani Sabina z Pieniążków Bilińska, b. właśc. dóbr, w 72 roku życia.

W Wiedniu, księżna Honorata Lubomirska, z domu Kraszewska, żona ks. Antoniego Lubomirskiego, ces. rossyjskiego generała.

— **Zwłoki dziecka**, ośmioletniego Nussena Wandera, syna pisarza z Budy stalowskiej, w powiecie tarnobrzeskim, znaleziono dnia 28 marca w lesie pod Budą. Na dwa dni przedtem chłopczyk ten wyszedł z domu i zapewne zbłąkał się w lesie, gdzie znalazł śmierć z głodu i zimna. Śledztwo wdrożono.

— **Wieża Eiffla**, od listopada r. z. zamknięta, z dniem 30 z. m. znowu oddana została do użytku publicznego. Na platformach dokonano licznych zmian. Na pierwszej urządzono wielką hallę, przeznaczoną na bale, odczyty, koncerty i t. p., nadto dodano sale dla różnych zabaw, a między innemi bilardową. Na drugiej platformie, gdzie podczas wystawy wychodził dodatek *Figara*, pomieszczono obecnie wygodnie umeblowane jadalnie. Na trzeciej zaś, zwiedzonej dotąd przez 3 miliony osób, mieści się wspaniały salon z telefonem, telegrafem i skrzynkami pocztowemi. Obok znajduje się magazyn, w którym sprzedają medale pamiątkowe, fotografie, marki pocztowe i t. p.

— **Przedpotopowa małpa**. W trzeciorzędnych warstwach wapiennych w dolinie górnej Garonny, odnaleziono zupełnie dobrze zachowaną szczękę przedpotowego rodzaju małpy Driopithecus. Dotychczas posiadają muzea kilka takich szkieletów tej ciekawej małpy, którą uważali darwiniści jako ogniwo łączące pomiędzy rodzajem ludzkim, a małpim, ale w szkieletach tych dotąd nie dostawało szczęki. Skarb świeżo znaleziony dopełnił szczęśliwie obrazu Driopithecusa, a zarazem obalił teoryę darwinistyczną o pochodzeniu człowieka od małpy, albowiem kształt szczęki małpiej z czasów przedpotopowych nie pozwala przypuszczać, iżby zwierzę, posługujące się taką szczęką, miało możność wymawiania. W sprawie tej referował uczony Candy w Akademii francuskiej.

— **O katastrofie** w dolinie Ohio, zawierają depesze dzienników angielskich następujące szczegóły: W ratuszu w Louiseville zginęło 200 osób dorosłych i siedmdziesięcioro dzieci. Domów runęło 2.500, w nich zaś zginęło 500 osób, 3.000 rannych. Bowlinggreen zupełnie zniszczone. Kilkaset osób zginęło. W Wisconsin cyklon zdarł dach z teatru podczas przedstawienia „Maryi Stuart". Swiatła pogasły. Kilkaset osób uduszonych i zmiażdżonych. Meteorologowie przepowiedzieli cyklon: ludność jednakże leceważyła ich obliczenia.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10 I. piętro, otwartą jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Jubileusz Orzeszkowej. Otrzymaliśmy z Warszawy pismo następujące: „W roku przyszłym 1891 przypada dwudziesta piąta rocznica pierwszego wystąpienia na arenę literacką wysoce zasłużonej autorki naszej, pani Elizy Orzeszkowej. Pragnęlibyśmy, aby cały świat piszący w kraju naszym, uczcił ćwierćwiekowe zasługi literackie i obywatelskie pierwszorzędnej pisarki polskiej i w tym celu umyśliliśmy zgromadzić i ogłosić Album jubileuszowe, jej poświęcone. Pożądaną jest rzeczą, ażeby ta księga pamiątkowa mieściła w sobie krótkie przyczynki wszystkich literatów i uczonych naszych z dołączeniem podobizn ich rysów i podpisu. W tym celu raczą wszyscy najpóźniej 15 czerwca b. r. pod adresem redakcyi *Tygodnika illustrowanego* (Warszawa, Trębacka 2), albo *Kłosów* (Warszawa, Nowy-Świat 41) nadesłać utwor poetyczny lub prozą pisany, dowolnej treści, nie przenoszący stu wierszy sześćdziesięciogłoskowych, dołączając najlepszy swój fotogram. Podp.: *Walerya Marrené, Józefa Sawicka (Ostoja), Piotr Chmielowski, L. Jenike, S. Lewental, Gebethner i Wolff, Jan Karłowicz, Leopold Méyet, Adam Pług*."

Bolesław Domaniewski. Krytyka warszawska uznała w styczniu b. r. jednogłośnie, że pojawił się na horyzoncie sztuki europejskiej niezwykły talent polski w osobie p. Domaniewskiego, który przedstawił się krakowskiej publiczności na piątkowym koncercie Towarzystwa muzycznego „na ubogich". Zanim publiczność oceni kolosalną jego technikę, wychwalaną przez prasę warszawską i zagraniczną, olbrzymią grę oktawową, wyrobienie lewej ręki obok niezwykłego temperamentu, jaki w grze objawia, podajemy krótką notatkę biograficzną znakomitego pianisty. Syn obywatela z gubernii kaliskiej, urodził się p. Domaniewski w r. 1857 w majątku Gronówek. Niezwykłe zdolności, jakie objawiał siedmioletni chłopiec, skłoniły prof. Lohrera i Józefa Wieniawskiego w Warszawie do przyjęcia go w poczet uczniów. W r. 1875 puszcza się artysta w pierwszą podróż artystyczną i przez 5 lat koncertuje w południowej i środkowej Rossyi, aby zebrać fundusze na dalsze studya. Przyjęty w r. 1878 do konserwatoryum w Petersburgu, kształci się dalej w grze na fortepianie pod kierunkiem Brassina i Leszetyckiego, przechodząc równocześnie studya kompozytorskie pod Krossem i Dawidowem. W r. 1887 występuje po raz pierwszy w Warszawie, zdobywa wstępnym bojem sympatye publiczności i już jako ulubieniec, gorąco oklaskiwany i przyjmowany, zjeżdża tam corocznie, by święcić coraz większe tryumfy. W r. 1888 zamieszcza „Echo muzyczne" portret jego i sylwetkę, skreśloną przez wytrawnego krytyka prof. Kleczyńskiego. W latach następnych koncertuje z niebywałem powodzeniem w Moskwie i Petersburgu i zachwyca słuchaczów wykonaniem własnych kompozycyj, z których sporej wiązanki najwyżej stawia krytyka: Gawota, Mazura, Romans i Etudę oktawową. W r. 1889 daje się słyszeć w Nicei i Paryżu, przyjmowany owacyjnie (już jako profesor konserwatoryum w Petersburgu). Wreszcie przedstawiwszy się w styczniu b. r. po raz czwarty publiczności warszawskiej zaliczony do rzędu najpierwszych pianistów, przybywa do Krakowa. Talent ten, znajdujący się w pełni rozwoju, robi ciągle olbrzymie postępy, dochodząc stopniowo do najwyższych sfer artyzmu.

Bulletin des Musées. Pod tym tytułem wyszedł w Paryżu 15 lutego b. r. pierwszy zeszyt objętości średniej broszury, formatu 8vo, nowego pisma miesięcznego, którego celem głównym jest podawać wszelkie wiadomości, tyczące się muzeów, starożytności i zbiorów sztuki, oraz pamiątek naprzód Paryża i Francyi, następnie wszelkich innych krajów. Obok kroniki bieżącej mieści numer pierwszy także kilka ważnych rozprawek naukowych w związku stojących ze zbiorami muzealnemi; parę komunikatów, oraz zajmującą bibliografię. Wydanie jest nader staranne i wykwintne, ozdobione kilkoma rycinami w tekście. Przedsięwzięcie ma cechę niejako urzędową, gdyż wychodzi pod kierownictwem dyrekcyi sztuk pięknych i dyrekcyi muzeów narodowych francuskich, a redakcyę tworzą pp. Edward Garnier i Leoncyusz Bénédite, urzędnicy obu tych instytucyj rządowych. Do współpracowników wymienionych na czele należą wszystkie największe powagi naukowe, zajmujące się sztuką i archeologią, dyrektorowie głównych muzeów, profesorowie najwyższych zakładów naukowych, członkowie akademij i t. d., a między innymi spotykamy tam i nazwisko Polaka, p. Trawińskiego, wysokiego urzędnika w ministerstwie oświaty i sztuk pięknych w Paryżu. On też zapewne dostarczył wiadomości o Muzeum Narodowem w Krakowie i umieszczeniu tam Matejkowskiego „Kościuszki pod Racławicami".

Najdroższe obrazy na świecie. Następujące obrazy osiągnęły największe ceny. I tak:

„Madonna Aldobrandiui" Rafaela, została kupiona za 1,700.000 franków przez *National Gallery* (Londyn).

„Madonna" Murilla (Londyn) 586.000 fr.

„Chrystus" Munkaczego 500.000 fr.

„Portret" przez Dürera 500.000 franków (Berlin).

„Madonna z kandelabrami" Rafaela 511.000 franków.

„Rodzina Daryusza" Veronesa 331.000 fr.

„Karol I." Van Dycka 437.000 fr.

„Siostry Waldegrave" Reynalda 337.000 franków.

„1807" przez Meissoniera 300.000 fr.

„Księżna Devonshire" przez Gainsborough 263.000 fr.

„Pani Pompadour" przez Roucher 263.000 franków.

„Angelus" Milleta 500.000 franków.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Targ zbożowy. *)

Dnia 8 kwietnia 1890.

Lwów, pszenica 8·40 do 9·—, żyto 7·45 do 7·75, jęczmień 6·— do 7·75, owies obroczny 7·15 do 7·50, rzepak 15·50 do 16·50, groch 7·— do 12·—, wyka 5·50 do 6·—, bobik —·— do —·—, hreczka —·— do —·—, kukurudza —·— do —·—, chmiel za 56 kilo —·— do —·—, koniczyna czerwona 31·— do 48·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Tarnopol, pszenica 7·75 do 8·65, żyto 7·15 do 7·65, jęczmień browarny 6·— do 7·75, owies 0·— do 0·—, groch 6·50 do 11·50, wyka 4·80 do 5·25, rzepak 15·— do 16.—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 30·— do 45·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, pszenica 7·60 do 8·40, żyto 7·— do 7·60, jęczmień 6·— do 7·75, owies 6·75 do 7·—, groch 6·50 do 11·50, wyka —·— do —·—, rzepak 16·— do 16·70, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 28·— do 44·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Jarosław, pszenica 8·30 do 8·75, żyto 7·— do 7·60, jęczmień 6·50, do 8·—, owies 6·80 do 7·20, groch 7·— do 11·50, wyka —·— do —·—, rzepak 15·— do 16·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 29·— do 46·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—, tymotka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo *netto* bez worka.

Chmiel od 25·— do 65·— zł. za 56 kilo, *loco* Lwów, nominalnie.

Okowita gotowa za 10·000 litrów *pro loco* Lwów 9·50 do 10·10 zł.

Chmiel więcej poszukiwany u znanych producentów.

Z powodu świąt katolickich i żydowskich zastój w handlu.

*) Przedruk wzbroniony.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan wyjedzie dzisiaj wieczorem do Monachium celem odwiedzenia Swej Dostojnej Córki, księżnej Gizeli Bawarskiej.

Dzienniki wiedeńskie otrzymują z Wiesbadenu depeszę, wedle której cesarz Wilhelm zamierza w bieżącym tygodniu złożyć wizytę Najj. Pani. W tamtejszym zamku królewskim przygotowano już apartamenta dla cesarza.

W pałacu Najd. Arcyksięcia Karola Ludwika odbył się w pierwsze święto wielkanocne obiad familijny, w którym wzięli udział Najj. Pan i wszyscy przebywający w Wiedniu Członkowie Najw. Domu.

Najd. Cesarzewiczowa Wdowa Stefania wyjedzie jutro wieczorem do Meranu.

Prezes gabinetu hr. Taaffe był d. 4 b. m. na dłuższem posłuchaniu u Najd. Arcyksięcia Karola Ludwika.

Prezes gabinetu węgierskiego hr. Szapary przybył w wielką sobotę na dni kilka do Wiednia, aby w charakterze kawalera Złotego Runa być obecnym na niedzielnej uroczystości tego orderu, a przytem konferować ze wspólnymi i austryackimi Ministrami co do różnych wspólnych kwestyj.

Według *Vaterlandu* uroczysta intronizacya nowego arcybiskupa wiedeńskiego, ks. Antoniego Gruschy, odbędzie się d. 27 b. m.

Szef sekcyi Niebauer powrócił dnia 5 b. m. z Pesztu i złożył p. Ministrowi skarbu sprawozdanie o wyniku narad, jakie przeprowadził w stolicy węgierskiej w sprawie uregulowania waluty. Wedle wiarygodnych informacyj powiodło się podobno osiągnąć w tej sprawie zasadnicze porozumienie pomiędzy oboma Rządami. Przedewszystkiem ma być teraz oznaczonym termin zebrania się wspólnej ankiety. Wiadomość, jakoby oba Rządy zajmowały się także kwestyą konwersyi renty, jest bezzasadną.

Reichswehr pisze, iż chociaż nie zapadły jeszcze dotychczas ostateczne postanowienia co do tegorocznych manewrów ce-

sarskich, to jedno wszakże jest pewnem, iż Najj. Pan będzie obecnym na manewrach w obrębie I korpusu (krakowskiego), które odbędą się na terenie Frydek-Mistek-Cieszyn a w których wezmą udział 5 i 12 dywizya piechoty oraz 69 brygada piechoty obrony krajowej. Manewry potrwają trzy dni a czwartego nastąpi przewóz wojsk kolejami żelaznemi.

Presse dowiaduje się, iż Rada państwa, która, jak już wiadomo, rozpocznie sesyę poświąteczną dnia 16-go b. m., będzie obradować tylko do połowy maja, poczem zbierze się Sejm czeski, celem wzięcia pod dyskusyę przedłożenia ugodowego. Delegacye wspólne zbiorą się w Peszcie w połowie czerwca. Dotychczas nic jeszcze nie postanowiono w kwestyi terminu wyborów do tych Sejmów krajowych, których okres prawodawczy upływa w roku bieżącym. Wedle *Budap. Corr.*, natomiast, sesya austryackiej Rady państwa będzie mogła być zamkniętą w pierwszych dniach maja, a sejm czeski około 28-go maja, skutkiem czego sesya delegacyjna zbierze się najpóźniej 1 czerwca.

Według *Sonn- und Montags Zeitung* otrzyma kawalerya austryacka w krótkim czasie karabiny repetierowe.

Ruch robotników w Pradze i na przedmieściach — jak telegrafują do *Sonn- und Montagszeitung*, przybiera wielkie rozmiary. W odbytem d. 6 b. m. zgromadzeniu wzięło udział przeszło 7.000 robotników najrozmaitszych zawodów. Zebranie powzięło jednogłośnie rezolucyę na rzecz ośmiogodzinnej pracy dziennej i uchwaliło obchodzić dzień 1 maja jako święto robotników. Obecni młodoczescy deputowani Tilscher i dr. Podlipny przyrzekli popierać wszelkiemi siłami żądania robotników.

Ze źródła jak najlepiej poinformowanego dowiaduje się *Wiener Allg. Ztg.*, iż Rząd austro-węgierski prowadzi od dłuższego już czasu rokowania w sprawie zawarcia traktatu handlowego i cłowego z Bułgaryą, i że rokowania te są już na ukończeniu. Wiadomość ta, która gdyby była prawdziwą, miałaby niemałe polityczne znaczenie, potrzebuje potwierdzenia, i dlatego też podajemy ją z wszelkiem zastrzeżeniem.

Cesarz Wilhelm będzie dzisiaj na obiedzie u hr. Herberta Bismarcka. Około 20 b. m. zjedzie się cesarz w Darmstadzie z królową angielską.

Wkrótce zjadą się w Berlinie naczelni ministrowie związkowych państw niemieckich, celem odbycia narady z kanclerzem Caprivim.

Nowomianowany sekretarz stanu, baron Marschall, złożył wizytę akredytowanym w Berlinie przedstawicielom państw zagranicznych, przyczem konferował długo z kilkoma ambasadorami. *National Ztg.*, polemizując z dziennikami rossyjskiemi, zaprzecza stanowczo, jakoby zanosiło się na jakąkolwiek zmianę w niemieckiej polityce zagranicznej.

Główny przewódca socyalnej demokracyi, deputowany Liebknecht, ogłosił list otwarty, w którym upomina gorąco, aby robotnicy zaniechali myśli święcenia dnia 1 maja, jako uroczystości robotniczej, i wykazuje bezcelowość podobnej demonstracyi.

Donoszą z Wrocławia: Codziennie przejeżdża tędy tysiące robotników polskich na robotę do Saksonii i innych prowincyj.

Według dziennika *Pungolo*, życzy sobie Ojciec św. utworzyć dla Królestwa Polskiego i Rossyi stolicę prymasowską. Siedzibą prymasa byłoby jedno z miast Królestwa Polskiego. Nie wiadomo, ile w tej wiadomości jest prawdy.

Berlińska *Post* donosi z Petersburga, że car jakkolwiek mocno cierpiący na recydywę influenzy, opuścił wraz z całą rodziną Gatczynę i przeniosł się napowrót do Petersburga, a to z powodu, że w parku gatczyńskim, w pobliżu pałacu, odkryto nagromadzone materyały wybuchowe. Rozruchy studentów petersburskich miały cara tak zirytować, że jakkolwiek nie stanowczo, objawił zamiar polecenia, ażeby wszystkie wyższe zakłady naukowe na cały rok zamknięto.

Brukselski *Nord* zdaje się potwierdzać powyższe doniesienie; pisze bowiem, że car nie spędzi świąt w Gatczynie, jak to zwykle miało miejsce, lecz wyjątkowo w tym roku w Petersburgu.

Now. Wremia dowiaduje się, że rossyjski ambasador w Carogrodzie, p. Nelidow, ma być przeniesiony do Wiednia, a dyrektor departamentu azyatyckiego, Synowjew, ma zająć jego miejsce w Konstantynopolu. Na miejsce Synowjewa ma przyjść Jonin, były poseł rossyjski w Brazylii.

Objęcie urzędu szefa administracyjnego na Kaukazie przez hr. Szuwałowa, ambasadora w Berlinie, nie jest dotyczas rzeczą pewną, ewentualnie ma przyjść na jego miejsce w Berlinie ambasador rossyjski w Wiedniu, książę Łobanow.

Köln. Ztg. otrzymuje z Petersburga telegram, że głośna Marya Cebrikow, autorka „listu otwartego do cara" została w drodze administracyjnej zesłana do Pensy, w głąb Rossyi pod Uralem, i tam zostawać będzie pod nadzorem policyjnym przez czas nieograniczony.

Do *Post* donoszą z Londynu, że do stolicy nad Tamizą przybyło kilkunastu rewolucyonistów, między nimi dwie kobiety, wrzekomo w celu uzyskania środków pieniężnych na cele rewolucyi. która ma wybuchnąć w Rossyi w maju. Zdaje się jednak, że przybysze są zwykłymi zbiegami, chroniącymi się przed ramionami policyi rossyjskiej.

Do *Polit. Corr.* piszą z Petersburga, że reprezentacya gminna Kamieńca Podolskiego ponownie przedsięwzięła kroki o zniesienie dawniejszego rozporządzenia policyjnego, według którego żydom nie wolno osiedlać się na obszarze w promieniu 50-wiorstowym dokoła pasu granicznego. W jesieni roku zeszłego udało się gminie uzyskać czasowe uchylenie tego zakazu; gdy jednak teraz władze zamierzają przeprowadzić go z całą surowością, przeto gmina ponowne czyni przedstawienia i prośby o jego uchylenie.

Dziś w Paryżu rozpoczyna się przed sądem przysięgłych proces przeciw redakcyi dziennika *Égalité*, który dopuścił się występku przez podburzanie do zamachu na życie cesarza Niemiec.

Wiadomości, nadchodzące z Dahomeyu, zniewalają rząd do kroków energicznych. Dotychczasowe walki, stoczone przez francuskie wojska kolonialne z królem Gléglé, odniosły jedynie ten skutek, że armia Dahomeyu została odparta; skoro jednak Francuzi cofają się ku wybrzeżom, armia nieprzyjacielska zaczyna ponownie najeżdżać stacye francuskie. Tą sprawą zajmowała się ostatnia rada ministeryalna, na której postanowiono, ażeby na czas przybycia do Francyi gubernatora p. Bayol, zastępował go kapitan marynarki Fournier, któremu pomagać ma rezydent francuski w Porto-Novo, podpułkownik Terrillon. Rząd francuski wysłał już do mocarstw zawiadomienie, że blokuje wybrzeża i zabrania dostawy broni dla królestwa murzyńskiego Dahomeyu.

Do *Polit. Corresp.* donoszą z Londynu, że wschodnio-afrykańskie towarzystwo angielskie uzbraja wyprawę, złożoną z tysiąca ludzi, która odejść ma wkrótce do Wadelai. Towarzystwo wspomniane ofiarowywało objęcie dowództwa Eminowi, który jednak odrzucił ofertę z oświadczeniem, że przyjął już zobowiązania względem rządu niemieckiego.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 8 kwietnia. Hr. Taaffe, któremu wczoraj złożył prezydent ministrów węgierskich, hr. Szapary, dłuższą wizytę, wyjechał dziś w południe na dwa dni do Orłowa na Szląsku, w celu odwidzenia córki swej, baronowej Mattencloit.

Praga, 8 kwietnia. Na zebraniu członków staroczeskiego klubu w Młodym Bolesławiu, omawiał dr. Mattusz rezultaty i znaczenie czesko-niemieckiej konferencyi ugodowej, przyczem podniósł, iż rezultatów tych nie może dotknąć ujemny sąd opinii publicznej, a mowca i wszyscy uczestnicy tej konferencyi muszą z całą świadomością i spokojnem sumieniem stanąć w obronie dokonanego na tej konferencyi porozumienia. Mowca zastanawiał się dalej nad pojedyńczemi punktami ugody i skarcił w końcu surowo i bezwzględnie tę metodę, jaką obrali w walce przeciw ugodzie młodoczescy przywódcy i młodoczeskie dzienniki.

Dr. Mattusz zapewnił, że kurya czeska przyzna Młodoczechom odpowiednią reprezentacyę we wszystkich instytucyach krajowych i komisyach sejmowych.

Zebranie przyjęło jak najprzychylniej powyższe wywody.

Warszawa, 8 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Wiadomości dzienników o rozruchach w Rossyi wypada przyjmować z ostrożnością, wiele bowiem w nich przesady i nieznajomości stosunków.

Gelsenkirchen (w Prusiech), 8 kwietnia. Robotnicy wszystkich kopalń tutejszych powrócili prawie wszyscy dzisiaj z rana do pracy; zmowę należy uważać za ukończoną.

Monachium, 8 kwietnia. W skutek ponownego przedstawienia rządu bawarskiego, dozwolił kanclerz państwa dowozu nierogacizny żywej na centralne targi bydlęce w Monachium i Norymberdze, pod ścisłą weterynaryjną kontrolą.

Belgrad, 8 kwietnia. Z okazyi rocznicy wyzwolenia Serbii, zostało kilka wybitnych osobistości rossyjskich udekorowanych, między temi Giers, Wiszniegradzki i Jastrebow.

Rzym, 8 kwietnia. Wiceadmirał Loveza udaje się z dywizyą okrętową do Tulonu, w celu powitania Carnota, który wyjeżdża w podróż do Francyi południowej i Korsyki.

Rzym, 8 kwietnia. *Il capitano Fracassa* donosi: Caprivi wystosował do Crispi'ego dłuższe pismo, na które Crispi bezzwłocznie odpowiedział. Wspomniany dziennik mniema, iż może zapewnić, że z wymiany pism wynika w sposób stanowczy i niewątpliwy, jako idzie o kontynuacyę polityki, skierowanej ku utrzymaniu pokoju.

Rzym, 8 kwietnia. *Popolo Romano* oświadcza, że pogłoski, dotyczące wizyty ministra oświaty u Magliani'ego, są absulutnie nieprawdziwie. Magliani nie będzie w Neapolu omawiał ani polityki, ani stronnictw parlamentarnych, a mówić będzie tylko o finansowem i ekonomicznem położeniu Włoch.

Canea, 8 kwietnia. *Biuro Reutera* donosi, że w kilku okręgach żołnierze tureccy splądrowali kościoły i znieważyli chrześcian. Szakir basza zarządził surowe śledztwo, polecił komisyom mięszanym ustanowić wysokość odszkodowania dla chrześciańskich właścieli gruntów, a mahometan, w razie udowodnionej ich winy, zmusić do powetowania szkód.

Cannes, 8 kwietnia. Don Pedro jadł obiad z dziećmi, nie mógł jednak jeszcze wyjść z domu.

Lizbona, 8 kwietnia. Rozporządzenie urzędowe zarządza utworzenie ministerstwa oświaty. Drugie rozporządzenie zapewnia, że wolność prasy pod warunkiem przestrzegania pewnych postanowień, wejdzie jutro w życie. Trzecie rozporządzenie reformuje ustawodawstwo karne; czwarte reformuje prawo o zgromadzeniach i stowarzyszeniach i określa uprawnienie władz do zakazywania manifestacyj, które mogłyby naruszyć urządzenia państwowe lub prawa osobiste.

Bern, 8go kwietnia. Wczorajsze zgromadzenie delegatów szwajcarskiego związku hutniczego, w Olten odbyte, uchwaliło przez aklamacyę wniosek, ażeby święcić dzień 1go maja, w celu demonstracyi na rzecz ośmiogodzinnej pracy dziennej.

Lima, 8 kwietnia. Były dyktator, generał Pierolas, został, jako obwiniony o knowania rewolucyjne, aresztowany. Równie aresztowani zostali burmistrz, jego pomocnik i trzech członków rady municypalnej. Spokój nie został naruszony. Oczekiwane jest przybycie eskadry angielskiej.

Londyn, 8 kwietnia. (*Tel. pr.*) *Daily Telegraf* przynosi codziennie nowe doniesienia o rozruchach w uniwersytecie petersburskim; pomimo zamknięcia uniwersytetu odbywać mają studenci ciągłe zebrania. Minister oświaty miał się podać do dymisyi.

Londyn, 8 kwietnia. Księżna Walii zaniemogła lekko.

Dzienniki omawiają pochlebnie ostatni rozkaz gabinetowy cesarza niemieckiego, odnoszący się do oficerów.

Konstantynopol, 8 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Sułtan odrzucił umowę, zawartą między ministrem finansów a konsorcyum finansowem, względem nowej pożyczki 13 milionów funtów szterlingów, a to pomimo jednogłośnej uchwały rady ministrów; minister finansów ma się podać do dymisyi.

Konstantynopol, 8 kwietnia. Sułtan wręczył osobiście i wśród pochlebnych wyrazów Saidowi baszy wielką wstęgę orderu Imtiaz (będącego najwyższą odznaką zasługi).

Ateny, 8 kwietnia. „Święto niepodległości" Grecyi obchodzono według tradycyi w sposób uroczysty. Spokój nie został zakłócony.

Kair, 8 kwietnia. Stanley odjechał do Europy.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 5 kwietnia 1890 r., godzina 1 minut 45. Alp. Towarz. górnicze 98·10, Węgierskie akcye kredytowe 336·50, Akcye anglo-austryackie 150·—, Akcye banku Union 242·—, Akcye kolei Karola Ludwika 194·50, Akcye kolei północnej 262·50, Akcye kolei południowej 123·75, Losy tureckie 35·20, Akcye kolei państwowej 217·50, Akcye kolei Alföld. —·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 230·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 189·—, Wiedeńskie losy komunalne 146·—, Akcye tytoniowe 111·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 105·—, Losy regulacyi Cisy —·—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Akcye kolei Elbetal 216·25, Akcye banku dla krajów koronnych 218·60, 4-prc. węgierska renta złota 102.15, Akcya banku związkowego 117·—, Akcye banku obrotowego —·—, Rubel papierowy 1·29·50, Węgierskie losy —·—, Marka niemiecka —·—, Kolej Karola Ludwika —·—, węgierska rent. papierowa 99·20. Usposobienie silne.

Wiedeń, 5 kwietnia 1890 r. godzina 5 minut 40. Akcye kredytowe 302·15, Anglo-austryackie —·—, Akcye banku dla krajów koronnych 219·30, Akcye kolei Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa 88·25, Galicyjskie listy zastawne 5-procentowe 106 25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 4½ prc. —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·—, Napoleondor 9·45·—, Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 8 kwietnia 1890, godzina 10. minut 40. Akcye kredytowe 302·75, Anglo-austryackie 150 60, Unionbank 243·75, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa 122·25, Renta papierowa —·—, 5-prc. galic. hipoteczne listy zastawne —·—, galic. obligacye indemnizacyjne —·—, do —·—, 4½ prc. listy zastawne banku krajowego 99·—, 4½-prc. pożyczka krajowa z roku 1883 97·75, Napoleondor 9·45·—, Rubel papierowy 220·—, 4-prc. węgierska renta złota 102·35. Usposobienie silne.

Telegramy zbożowe z dnia 5 kwietnia 1890 r. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogramów —·— do —·— zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —.— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 litr procent 12·62 do 12·87 zł. Szczecin: Pszenica —.— do —·— zł., rzepak —·— do —·— zł., spirytus —.— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., Kolonia —·— do —·— zł., rzepak —·— do —·— zł. za 100 kilogramów jesień. Budapeszt: Pszenica na wiosnę 8·79 do 8·80 zł. Berlin: Pszenica żółta (na wrzesień) 184·— do —·— zł., żyto —·— do —·— zł., spirytus 34·30 zł., rzepakowy olej —·— do —— zł. Paryż: mąka na miesiąc bieżący —·— fr. olej rzepakowy —·— do —·— fr., spirytus —·— do —·— fr.

Odpowiedzialny Redaktor **Adam Krechowiecki**.

W teatrze hr. Skarbka.

We wtorek dnia 8 kwietnia 1890.

Gościnny występn Maurycego Bruszewskiego, tenora opery włoskiej.

AIDA

opera w czterech aktach a siedmiu odsłonach J. Vierdi'ygo.

Osoby:

Król Egiptu . . . pan Koncewicz.
Amneris, jego có ka . . panna Hellerówna
Aida, niewolnica z Etiopji . panna Pawlikówna
Radames, dowódzaa wojsk egipskich pan Bruszewski
Ramfis, arcykapłan . . pan Jeromin
Amonastro, król Etiopów i ojciec Aidy pan Puto
Posłaniec . . . pan Łomiński
Kapłanka . . . pani Kasprowiczowa
Kapłani, kapłanki, dworzanie żołnierzę, urzędnicy dworu, niewolnicy i jeńcy etiopscy, lud Egiptu. — Rzecz dzieje się w Memfis i Tebach za czasów panowania Faraonów.

Początek o godzinie 7 wieczorem.

Jutro we środę „Książę pan" komedy w 4 aktach Abrachamowicza i R. Ruszkowskiego.

PRZYJECHALI DO LWOWA

dnia 8 kwietnia.

Hotel Żorza.

Pp. Obertyński z Udnowa, G. Koppel z Wiednia.

Hotel Angielski.

Pp. A. Wagner z Rossyi, J. Piętka z Rossyi, O. Münz ze Stanisławowa, A. Kokurewicz z Liska.

Hotel Francuski·

Pp H. Baumgartner z Wiednia, H. Renker z Wiednia, R. M. hr. Wallis z Rzeszowa.

Ces. król. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

Do Lwowa przychodzą:

ze STRYJA g. 8 m. 26 z rana pociąg osobowy z Budapesztu, Munkacsa, Ławocznego, Suchy, Chyrowa i Stryja;
g. 3 m. 36 po południu pociąg osobowy ze Suchy, Chyrowa, Stryja, Husiatyna i Stanisławowa;
g. 12 m. 8 w nocy z Budapesztu, Munkacsa, Ławocznego, Stróż, Chyrowa, Stryja. Husiatyna i Stanisławowa;
ze STANISŁAWOWA g. 6 m. 55 z rana pociąg osobowy z Suczawy, Czerniowiec i Stanisławowa;
g. 2 po południu pociąg osobowy z Bukaresztu, Jass, Czerniowiec, Husiatyna i Stanisławowa;
g. 8 m. 5 wiecz rem pociąg pospieszny z Bukaresztu, Jass. Czerniowiec, Husiatyna i Stanisławowa;
z BEŁZCA g. 5 m. 21 po południu pociąg mięszany.

Odjazd ze Lwowa:

ku STRYJOWI g. 5 m. 50 z rana pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa, Stróż, Ławocznego, Munkacsa, Budapesztu, Stanisławowa i Husiatyna;
g. 10 m. 20 przed południem do Stryja, Chyrowa i Suchy;
g. 3 m. 45 wieczorem do Stryja, Chyrowa, Suchy, Ławocznego, Munkacsa; Budapesztu, Stanisławowa i Husiatyna,
w kierunku do STANISŁAWOWA g. 9 m. 16 przed południem pociąg pospieszny do Stanisławowa, Czerniowiec, Jass, Bukaresztu i do Husiatyna;
g. 4 m. 25 po południu pociąg osobowy, do Stanisławowa, Czerniowiec Jass i Bukaresztu;
g. 10 m. 13 wieczorem do Stanisławowa. Husiatyna, Czerniowiec i Suczawy;
w kierunku do BEŁZCA g. 7 m. 43 z rana pociąg mięszany do Bełzca i Sokala;
Godziny podane są według zegara lwowskiego.

Pociągi kolejowe

(podług zegara lwowskiego).

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa o godz. 8 min. 50 rano pociąg osobowy — o godz. 4 m. 3 po południu pociąg kuryerski — o godz. 7 m. 15 wieczór pociąg mięszany — o g. 9 m. 28 wieczór pociąg osobowy.

Z Podwołoczysk na dworzec główny lwowski o godz. 3 m. 15 w nocy pociąg mięszany — o godz. 2 m. 20 po południu pociąg kuryerski — o godz. 7 wieczór pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk na dworzec Podzamcze o godz. 2 m. 38 w nocy pociąg mięszany — o godz. 2 m. 8 po południu pociąg kuryerski — o godz. 6 m. 22 wieczór pociąg mięszany.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa o godz. 4 m. 20 rano pociąg osobowy — o godz. 7 m. 20 rano pociąg osobowy — o godz. 2 m. 28 po południn pociąg kuryerski — o g. 8 m. 30 wieczór pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z głównego dworca o godz. 9 m. 52 przed południem pociąg mięszany — o godz. 4 m. 11 po południu pociąg kuryerski — o godz. 10 m. 35 w nocy pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk z dworca Podzamcze o godz. 10 m. 23 przed południem pociąg mięszany — o godz. 4 m. 22 po południu pociąg kuryerski — o g. 11 m. 5 w nocy pociąg mieszany.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 5. kwietnia 1890.

		płacą		żądają	
		walutą austr.			
		złr.	ct.	złr.	ct.
1. Akcye za sztukę.					
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.		193	75	196	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	bez kupona	228	50	232	—
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.		302	—	306	—
Banku kred. gal. po 200 zł. wa.		—	—	216	—
2. List. zast. za 100 zł.					
Banku hipotecznego 5 pr. w. a.		101	40	102	40
„ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią		106	—	107	—
Banku kraj. 4½ pr. wa. los. 51 l.	bez kupona bieżącego	98	70	99	70
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.		100	90	101	90
„ „ „ 4 pr. w. a.		97	40	98	40
„ „ „ 5 pr. los. w 37 l.		100	90	101	90
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los. 41½ l.		94	75	95	75
„ „ „ 4½ pr. „ „ 52		99	75	100	75
„ „ „ 4 pr. „ „ 56		94	—	95	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		57	—	60	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2½ pr. wa. w likwidacyi		47	—	50	—
3. Listy dłużne za 100 zł.					
Ogół. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.		—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.					
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.		104	25	105	25
Galic. funduszu propin. 4 pr. wa.		91	75	92	75
Oblig komunalne gal. Zakł. kred. i włośc. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.		100	50	101	50
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a I. emisyi					
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.		104	—	106	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4¼ pr. wa.		97	25	98	25
5. Losy miasta Krakowa		23	—	25	—
„ „ Stanisławowa		—	—	36	—
6. Monety.					
Dukat holenderski		5	54	5	64
Dukat cesarski		5	62	5	72
Napoleondor		9	44	9	54
Półimperyał		9	65	9	75
Rubel rossyjski srebrny . . .		1	32	1	42
„ „ papierowy . .		1	28—	1	30—
100 marek niemieckich . .		58	30	59	30

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5. kwietnia 1890.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	88.30	88.50
luty-sierpień	88.30	88.50
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	88.55	88.75
kwiecień-październik	88.60	88.80
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	131.75	132.50
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	139 —	139.60
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr. . .	143.75	144.25
„ „ 1864 po 100 złr.	178.--	178 59
„ „ 1864 po 50 złr.	178.--	178.50
Renty Com. po 42 litr. austr. . . .	149.75	150.25
Listy zast. domen. państw. po 120 zł 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881 . .	103.25	103.45
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	110.40	110.60
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	104.75	—.—
Galicyi	104.40	105 40
Niższej Austryi	109.50	110 —
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. wa. 4 pr.	88.60	89.10
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	149.80	150.40
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. . .	—.—	—.—
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	108.—	108.50
Gal. banku hip. po 200 zł.	.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł. . .	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł	—.—	—.—
Bank austro-węgierski a 600 zł. . .	242.—	242.50
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze .	58.75	59.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	347.—	349.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł. .	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k. .	2645.--	2659.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	194.50	195.—
Lwów-Czern. kol. I. po 200 zł. a. w.	230 50	231 50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	217.25	217.75
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	124.—	124.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	194 50	195.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem 4½ pr. w złocie w 50 l.	100.75	101.75
„ „ „ premiowe po 3 pr.	108.50	109.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	99 —	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr. . .	96.80	—.—
„ „ „ „ po 5 pr. . .	101.—	101.50
„ „ „ „ po 5 pr. w 37 latach zwrotne	100.—	101.50
Banku kraj. 4½ pr. wa. los. w 51½ l.	99.—	99.50
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	100.25	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl. .	106.25	—.
Banku aust. węg. 4½ pr.	100.70	101.70
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr. . .	101.50	102.25
„ Zakł. kr. ziem. po 5½ pr. . .	101.50	—.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	101.80	102.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. m. k. . .	100.20	100.70
„ „ po 100 zł. w. a. . .	101.50	102.—
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	100.—	100.50
dtto (Jarosław-Sokal) . .	99.60	100 10
Kol. gal. Lwów-Czern.-Jass. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884 . .	81.90	82.40
z r. 1884 . .	89.60	90.40
z r. 1866 . .	—.—	—.—
z r. 1872 . .	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	101.50	102.50
6. Losy.		
Instr. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	187.50	188.50
Clarego po 40 zł. m. k.	57.50	58.25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	132.50	133.50
Keglevicha po 10 zł. m. k. . . .	32 —	34.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	23.—	23.75
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł. .	22.75	23.25
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	62.50	63.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	57.25	58. —
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	19.75	20. —
„ „ węg. „ po 5 zł.	12.60	13.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	—.—	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	62.—	63. —
St. Genois po 40 zł. m. k.	61.50	62.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	—.—	32.—
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k. . .	145.—	149.—
„ „ po 50 zł. w. a. . .	—.—	68.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	40.75	41.75
Windischgrätza po 20 zł. m. k. . .	55.—	54.—
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n. . . .	—.—	—.—
Berlin za 100 mark. w. p. n. . . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n. . .	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n. . .	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119 20	119.60
Paryż za 100 fr.	47.27.50	47.35.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.63.—	5.65 —
„ pełnej wagi	5.61.—	5.63.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.45.—	9.46.—
Rossyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 5. kwietnia 1890.	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	88	30
„ „ „ w srebrze .	88	55
Renta w złocie	110	40
5 pr. austr. renta marcowa	103	25
Akcye banku austro-węgier.	942	—
„ „ kredytowego wiedeńskiego	302	25
Londyn	119	20
Napoleondor	9	45
Dukat cesarski men.	5	63
100 marek niemieckich	58	57½

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 2522 (2279 1—3)

AVISO.

Am 24 April 1890 findet um 10 Vormittags bei der Intendanz des 10 Corps in Przemyśl eine Verhandlung wegen Kauf von 560 q Weizen-Zwiebackmehl nach kaufmännischer Usance, statt.

Die näheren Bedingungen können bei der Intendanz des 10 Corps, dann bei den Militär-Verpflegs-Magazinen in Przemyśl und Jaroslau eingesehen werden.

Von der k. und k. Intendanz des 10 Corps.
Przemyśl, am 4 April 1890.

L. 690 (2250 1—3)

Dnia 16 kwietnia 1890 powyżej ceny szacunkowej lub za takową zaś dnia 21 maja 1890 nawet poniżej takowej odbędzie się w tut Sądzie licytacya realności wyk. hip. l. 538 gm. Stecowa objętej Mikołaja Peczeniuka Wasyla własnej na rzecz Dawida Rozenheka pto. 97 zł. zpn.

Cena wywołania 210 zł.
Wadyum 21 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych ustanowiony adw. dr. Dawidowicz ze Sniatyna.

Sniatyn, dnia 3 lutego 1890.

L. 131 (2251 1 3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 16 kwietnia 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 21 maja 1890 nawet poniżej takowej licytacya realności według wyk hip. 187 ks. gr. gminy katastralnej Hańkowce Iwana Dżogołyk Petra względnie tegoż leżącej masy własnej, na rzecz Dawida Rosenhecka pto 68 zł. zpn.

Cena wywołania 40 zł.
Wadyum 4 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanawia się kuratorem adwokata Dawidowicza w Sniatynie.

Sniatyn, dnia 2 marca 1890.

L. 1394 2252 1—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 16 kwietnia 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 21 maja 1890 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 267 według wyk. hip. 839 gminy Wołczkowiec Mikołaja Żeleńki Iwana własnej na rzecz Dawida Rosenheka pto. 122 zł. zpn.

Cena wywołania 480 zł.
Wadyum 48 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem adw. dr. Schaefera w Sniatynie.

Sniatyn, dnia 26 lutego 1890.

L. 941 (2256 1 -3)

C. k. Sąd powiatowy w Tarnobrzegu zawiadamia Mariem z Rozenbergów Brodową, iż przeciw niej i Chielowi Stęplowi wniósł pod dniem 13 listopada 1889 l. 12956 Abraham Jüdess i Chaja Brody pozew o unieważnienie kontraktu kupna sprzedaży z daty Sokolniki 16 grudnia 1888 tudzież wpisu hipotecznego co do posiadłości l. wyk. hip. 806 ks. gr. gminy Sokolniki, w skutek czego dla niej kuratorem Chiela Stępla ustanowiono i termin do rozprawy na dzień 29 kwietnia 1890 o 8 rano wyznaczono.

Mariem Brodową wzywa się zatem aby się na wyznaczonym termin osobiście stawiła w Sądzie, albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzieliła, albo wreszcie innego sobie ustanowiła pełnomocnika.

C. k. Sąd powiatowy.
Tarnobrzeg, 15 marca 1890.

L. 9313 (2084 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Limanowy, przeprowadzi na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Limanowy pto 119 zł. 66 ct. z pn. publiczną sprzedaż posiadłości objętej wyk hip. l. 179 gminy Stopnice szlacheckie Jędrzeja Florka własnej na dniu 9 kwietnia 1890 i na dniu 7 maja 1890 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 1250 zł. 50 ct.
Wadyum 125 zł.

Resztę akt przejrzeć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.
Limanowa dnia 12 grudnia 1889.

L. 6681 (1955 1—3)

W tutejszym c. k. Sądzie powiatowym odbędzie się na prośbę Josla Lehrera celem zaspokojenia wierzytelności 100 zł. publiczna sprzedaż realności pod lk. 50 w Smorzu położonej dłużników Edwarda Rössler i Ludwika Güntner własnej w dwóch terminach dnia 6 maja 1890 i 4 czerwca 1890 każdym razem o godzinie 10tej przed południem pod warunkami:

1. Cena wywołania stanowi kwota 590 zł. wa.

Zakład 59 zł. wa.

2. Na pierwszym terminie realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim terminie także i niżej ceny takowej najwięcej ofiarującemu sprzedana zostanie.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.

Skole, dnia 15 listopada 1889.

L. 14544 (1739 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Rzeszowie podaje do wiadomości że celem zaspokojenia 4 rat zskładu włościańskiego we Lwowie po 6 zł. 67 ct. i resztującego kapitału w kwocie 79 zł 29 ct. 3 zł. 78 ct. odbędzie się w dniu 7 Maja i 11 Czerwca 1890 każdem razem o godzinie 10 rano w tutejszym gmachu sądowym egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 546 gminy Swilcza objętej spadkobierców Szymona Bąka własnej.

Cena wywołania wynosi 200 złr.

Wadyum 20 złr.

Resztę warunków przejrzeć można w tut. registraturze.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych jest adw. Dr. Lecker z substytucyą adw. Dr. Reinera.

Rzeszów, 18 lutego 1890.

L. 8194 (1751 1—3)

W dniach 7 maja i 5 czerwca 1890 o godzinie 10 rano przymusowo sprzedaną będzie w tut. Sądzie cała realność wyk. hip. l. 300 i 2/16 części realności, wyk. hip. l. 301 gminy Lubomierz objęte, dłużnika Macieja Bożka własne, na zaspokojenie pretensyi Süssla Trauriga 8 zł. 2 ct. zpn.

Cena szacunkowa wynosi 307 złr. 45 ct. wadyum 31 złr.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono ck. notaryusza Jana Wysockiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Mszana dolna, 27 Grudnia 1889.

L. 7322 (1980 1—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 2 maja 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 30 maja 1890 nawet poniżej takowej, licytacya realności według wykazu hip. l. 136 księgi gruntowej gminy Żółtańce Polka Tiahło „Gam“ zwanego własnej, na rzecz c. k. Prokuratoryi skarbu imieniem c. k. Skarbu pocztowego pto 242 zł. 17 ct. wa. z pn.

Cena wywołania 175 zł. w a.

Wadyum 17 zł. 50 ct. wa.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Kulików, dnia 30 grudnia 18 9.

L. 16577 (2083 1—3)

Dnia 7 maja i 6 czerwca 1890 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejzym Sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności wyk. hip. l. 265 księgi gr. gm. Pistynia objętej ciało tabularne stanowiącej w sprawie Mojżesza Zacha przeciw Antoniemu Kurjańskiemu pto 73 zł. wa

Cena szacunkowa wywołania wynosi 162 zł. wa

Wadyum 16 zł. 20 ct

Przy pierwszym terminie realność tylko za lub wyżej ceny wywołania. przy drugim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

C. k. Sąd powiatowy

Kosów, 11 stycznia 1890.

L. 12845 (1569 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza iż dnia 5 maja 1890 i dnia 9 czerwca 1890 o godzinie 10 rano, odbędzie się publiczna sprzedaż realności whl. 147 ks. gr. gm. Lubasz objętej Stanisława Opozdy własnej oraz realności whl. 85 gm. kat. Lubasz objętej małoletnich Maryanny Franciszka, Kazimierza, Katarzyny i Anny Misiaszków własnej na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Dąbrowie celem zaspokojenia sumy 322 zł. aw. zpn.

Cena wywołania realności piewszej 111 zł. 86 ct. aw.

Wadyum 12 zł.

Zaś cena wywołania realności drugiej 1252 zł. 56 ct.

Wadyum 122 zł. aw.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych Władysław Trzecieski c. k. notaryusz w Dąbrowie.

Dąbrowa, dnia 31 stycznia 1890.

L. 8072 (1945 1—3)

W dniach 5 maja i 3 czerwca 1090 o godzinie 10 rano przymusowo sprzedaną będzie w tutejszym Sądzie realność pod n. k. 93 w Lubomierzu położona wyk. hip l. 214 objęta, solidarnego dłużnika Jędrzeja Młynarczyka własna, oraz połowa realności pod nk. 140 tamże położonej wyk. hip. l. 310 objętej, a to połowa solidarnego dłużnika Tomasza Drabika własna, na zaspokojenie pretensyi Towarzystwa Ochrony własności ziemskiej w Limanowie 146 zł. zpn.

Cena szacunkowa wynosi 608 zł. 10 ct. a. w.

Wadyum 60 zł. 81 ct.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono c. k. notaryusza Jana Wysockiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Mszana dolna, 30 grudnia 1889.

L. 5908 (1263 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi Kasy oszczędności w Nowym Sączu w kwocie 350 złr. zpn. odbędzie się w dniu 7 maja 1890 i w dniu 18 czerwca 1890 każdym razem o godz. 9 rano sprzedaż przez publiczną licytacyę realności lwh. 77 w Gaju dłużniczki Elżbiety i Katarzyny Weinbrenner własnej.

Cena wywołania 3300 złr.

Wadyum 330 złr.

Kuratorem wierzycieli, którzyby po dniu 28 listopada 1888 prawa rzeczowe na tej realności nabyli lub którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła ustanowiono p. Ludwika Miąsika w Starym Sączu.

Stary Sącz, 30 września 1889.

L. 209 (1232 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Podbużu ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w likwidacyi przeciw Wasylowi Sokół, Andrusiowi Sokół i Maryi Sokół o zapłacenie 15 rat po 9 zł. 44 ct. i reszty kapitału 51 zł. 2 ct. aw. została dozwolona egzekucyjna licytacya realności dłużnika własnej wykazami hipotecznymi l. 221 i 222 księgi gruntowej gminy katastralnej Załokieć objętych.

Sprzedaż ta odbędzie się dnia 7 maja 1890 i dnia 11 czerwca 1890 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, a na drugim terminie także i niżej ceny szacunkowej zostanie sprzedana.

Wadyum wynosi 23 zł. 80 ct.

Cana szacunkowa 238 zł.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony unotaryusz Krupiński w Podbużu.

C. k. Sąd powiatowy.

Podbuż, dnia 30 stycznia 1890.

L. 8195 (1752 1—3)

W dniach 7 maja i 5 czerwca 1890 o godzinie 10 rano przymusowo sprzedaną będzie w tut. Sądzie połowa realności pod. nk. 74 w Niedźwiedziu położonej tj. połowa posiadłości wyk. hip. l. 94 objętej, ¼ część posiadłości wyk. hip. l. 77 objętej, i jednej szóstej części posiadłości wyk. hip. l. 78 objętej, dłużnika Jana Tomali własne, na zaspokojenie pretensyi Süssla Trauriga 9 zł. 50 ct. zpn.

Cena szacunkowa wynosi 227 zł. 80 ct. aw.

Wadyum 22 zł. 78 ct.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono c. k. notaryusza Jana Wysockiego,

Mszana dolna, 28 grudnia 1889,

L. 2237 (1972 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach w sprawie egzekucyjnej Celiny czyli Cecylii Pauli i Władysława Pauli przeciw Antoniemu Witosławskiemu o 850 złr. aw. zpn. zawiadamia, iż dnia 5 maja 1890 i dnia 9 czerwca 1890, każdego razu o 10 godzinie rano w B. nr. III odbędzie się na rzecz Celiny czyli Cecylii Pauli i Władysława Pauli egzekucyjna publiczna licytacya ciał hipotecznych wyk. hip. 1503, 1504, 1505, 1506, księgi gruntowej dla gminy katastralnej Brody objętych, na imię Antoniego Witosławskiego wpisanych z tem, że ciała te hipoteczne pojedyńczo na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołanin, na drugim zaś terminie za jakąkolwiek cenę nawet poniżej ceny wywołania njwięcej ofiarującemu sprzedane zostaną.

Jako cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa ciała hipotecznego wyk. hip. 1503 w kwocie 214 złr. 40 ct. ciała hipotecznego wyk. hip. 1504 w kwocie 450 złr. 20 ct. ciała hipotecznego wyk. hip. 1505 w kwocie 328 złr. 80 ct ciała hipotecznego wyk. hip. 1506 w kwocie 57 złr. 40 ct.

Zakład wynosi 10 prc. cen wywołania.

Wyciągi hipoteczne, akt ocenienia i reszta warunków licytacyjnych przejrzane być mogą w Registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych którzyby po dniu 11 kwietnia 1889 jako dniu wydania wyciągów hipotecznych na sprzedać mających się ciałach hipotecznych jakie prawa hipoteki nabyli lub którymby z innego jakiegokolwiek powodu uchwały sądowe doręczone być nie mogły, ustanowiony został knrator w osobie Karala Babla w Brodach.

Brody, dnia 15 lutego 1890,

L. 8355 (1944 1—3)

W dniach 5 maja i czerwca 1890 o godz. 10 rano przymusowo sprzedaną będzie w tut. Sądzie połowa realności pod Nk. 10 w Półrzeczkach położona, a mianowicie połowa posiadłości, wyk. hip. l. 78 i 1/4 część posiadłości wyk. hip. l. 79 i 84 objętych dłużnika Jędrzeja Boczonia własne, na zaspokojenie pretensyi Towarzystwa Zaliczkowego w Limanowie 192 złr. zpn.

Cena szacunkowa wynosi 322 złr. 96½ ct.

Wadyum 32 złr. 30 ct.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono c. k. notaryusza Jana Wysockiego.

C. k. Sąd powiatowy

Mszana dolna, 30 grudnia 1889.

L. 26318 (1803 1—3)

C. k. miej. deleg. Sąd powiat. w Przemyślu podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Antoniego Baczyńskiego przeciw Grzegorzowi (Hryciowi) Sawickiemu o zapłacenie kwoty 100 złr. zpn. przeprowadzoną zostanie na dniu 5 maja 1890 i na dniu 6 czerwca 1890, każdym razem o godzinie 10 rano przed południem w Sądzie bióro nr. 18 przymusowa sprzedaż realności dłużnika własnej w Przekopanej, wyk. hip. l. 16 ks. gr. gminy Przekopana objętej.

Cenę wywołania, która jest także ceną szacunkową wynosi kwota 536 złr.

Wadyum 10 prc. tej sumy.

Na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub powyżej tejże na drugim terminie także i poniżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Resztę warunków sprzedaży i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w Registraturze

Przemyśl, 28 grudnia 1889.

L. 25992 (2196 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Jakóba Singera przeciw Jędrzejowi Witrylakowi o zapłacenie kwoty 13 zł. aw. odbędzie się dnia 5 maja 1890 i dnia 6 czerwca 1890 każdym razem o godzinie 10 rano w biórze sąd nr. 18 przymusowa sprzedaż realności dłużnika pod lk. w Nehrybce położonej wyk. hip. l. 98 i 174 tejże gminy objętej.

Cena wywołania, która jest także ceną szacunkową wynosi 257 zł.

Wadyum zaś 10 prc. tej ceny.

Na pierwszym terminie realność tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże, na drugim zaś terminie i poniżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Tarnawski z substytucyą adw. dr. Bersona.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze.

Przemyśl, 20 stycznia 1890.

Z c. k. miej. delg. Sądu powiatowego.

L. 550 (2036 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza że celem zaspokojenia 75 zł. wa. zpn. na rzecz Brejmy Kamelhaar odbędzie się w tym sądzie dnia 5 maja 1890 i dnia 9 czerwca 1890 o godzinie 10 przed południem przymusowa publiczna licytacya trzy czwartych części realności nr. 105 w Teofilówce wykazem hip. l. 78 księgi gruntowej gminy katastralnej Ostalce objętej Sobka Komandzierskiego własnej, na pierwszym terminie tylko wyżej ceny wywołania lub za takową na drugim terminie zaś i niżej ceny wywołania.

Cena wywołania stanowi wartość szacunkowa 225 zł. aw.

Wadyum 10 proc. tej ceny.

Bliższe warunki licytacyi i wyciąg hypoteczny oglądnąć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli niewiadomych i tych którzyby po dniu wydania wyciągu tabularnego prawa zastawu nabyli niemniej tych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła ustanawia się kuratora Stefana Bezkorowajnego w Ostalcach.

C. k. Sąd powiatowy.

Mikulince, 15 lutego 1890.

L. 9637 (1878 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Komarnie podaje do powszechnej wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi ck. uprz. galic. Zakładu kred. włość. w likwidacyi we Lwowie 15 rat po 9 złr. 75 ct. i reszty kapitału 95 złr. 54 ct. aw. zpn. przeprowadzi w dniach 1 maja i 3 czerwca 2890 o godz. 10 rano egzekucyjną publiczną sprzedaż całej realności wyk. hip. l. 100 i połowy realności wyk. hip. l. 410 księgi gruntowej gminy Rumno objętych dłużnika Oleksy Hryniów własnych z tem, że na pierwszym terminie realności te łącznie tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże, zaś na drugim terminie za jaką bądź cenę sprzedane zostaną.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tych realności w kwocie 228 zł. aw.

Wadyum 23. złr. aw.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania powyższych realności można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych p. Łuszpiński c. k. notaryusz w Komarnie.

Komarno, dnia 8 listopada 1889,

L. 2078 (1992 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia resztującej sumy 50 zł. wa. zpn. na rzecz Jana Kazalskiego odbędzie się dnia 7 maja 1890 i 11 czerwca 1890 każdym razem o godzinie 10 przed południem w biórze nr. 14 egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Michała i Maryi Brygierów własnej w Tarnopolu pod l. 1478 położonej. Realność ta na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny ocenienia tj. kwoty 492 zł. 96 ct., zaś na drugim terminie też niżej takowej sprzedaną będzie.

Wadyum 49 zł. aw.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu. Dla wierzycieli którzyby po dniu 5 listopada 1886 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem ad actum p. adw. dr. Kwiatkowskiego a p. adw. dr. Łuczakowskiego zastępcą tegoż.

Tarnopol, dnia 1 marca 1890.

L. 9529 (2167 2—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Jana Kózki w kwocie 15 zł. zpn. odbędzie się w tutejszym Sądzie na dniu 5 maja i 2 czerwca 1890 każdym razem o godzinie 9 zrana egzekucyjna licytacyjna sprzedaż wierzytelności hipotecznej w kwocie 300 zł. na realności pod lwh. 191 w Jawiszowicach Jakóba Eajdakawłasnej, na rzecz Jana Fajdaka zaintabulowanej.

Cena wywołania 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Reszta warunków licytacyjnych w tutejszej sądowej registraturze do przejrzenia.

C. k. Sąd powiatowy.

Oświęcim, dnia 5 lutego 1890.

L. 2062 (1902 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Złoczowie podaje do publicznej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Mendla Reissa przeciw Feibiszowi Reissowi pto 15 zł. zpn. odbędzie się przymusowa sprzedaż sumy 100 zł. aw. zpn. w poz. 1 C. ciała hip. l. wyk. 592 Lipy Lipschütza własnej dla Feibisza Reissa hipotekowanej na terminach dnia 6 maja 1890 i dnia 20 maja 1890 każdym razem o godz. 10 przed południem z tem, że na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania, na drugim zaś za jakąkolwiekbądź cenę wspomniona wierzytelność sprzedana zostanie.

Jako cenę wywołania ustanawia się wartość obecną tej sumy 163 złr. 13 ct. aw.

Wadyum wynosi 10 prc.

C. k. Sąd powiatowy.

Złoczów, 7 marca 1890.

L. 19082 (2227 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Salomona Steina 5 zł. 96 ct. odbędzie się dnia 6 maja 1890 i dnia 3 czerwca 1890 o godz. 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika ś.p. Franciszka Kopertyńskiego własnej wyk. hip. 377 gminy kat. Uhorniki objętej która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 281 zł. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 28 zł. 10 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Katzenellenbogen.

Stanisławów, 31 grudnia 1889.

L. 6405 (2187 3—3)
W celu obsadzenia hurtownej sprzedaży tytoniu, znaczków stemplowych, blankietów wekslowych i listów przewozowych w Mszanie dolnej, rozpisuje się niniejszem konkurencyę za pomocą pisemnych ofert.
Ubiegający się o tę hurtownię winni do godziny 2 dnia 21 kwietnia 1890 na ręce naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Nowym Sączu wnieść swoje pisemne oferty stylizowane według wzoru, który w każdej c. k. powiat. Dyrekcyi skarbu przejrzeć można.
Oferty te mają być zaopatrzone znaczkiem stemplowym na 50 ct., zawierać wadyum licytacyjne w kwocie (200) dwustu zł. aw. a to w gotówce lub państwowych papierach wartościowych, albo też kwit którejkolwiek kasy rządowej stwierdzający, iż powyższą kwotę złożono tamże z przeznaczeniem na wadyum do licytacyi na hurtownią w Mszanie dolnej. Do ofert tych należy także dołączyć świadectwo osiągniętej pełnoletności, zaświadczenie moralności, tudzież wiarygodne świadectwo co do odpowiedniego i pomyślnego stanu majątkowego.
Wreszcie należy ofertę tę zapieczętować i na kopercie umieścić napis wskazujący przeznaczenie tej oferty.
Obrót tej hurtowni wynosił w ciągu roku 1889:
1). W materyałach tytoniowych . . . . 22.708 zł. 92 ct.
z czego przypadło na własną a la minut sprzedaż 1685 zł. 23 ct.
2). w znaczkach stemplowych . . . . 3.963 zł. 38 ct.
3). w blankietach wekslowych . . . . 23 zł. 65 ct.
4). w kolejowych listach przewozowych . . . . . — zł. — ct.
Hurtownia ta pobiera materyały tytoniowe z hurtownej sprzedaży tytoniu w Limanowy o 30 kilometrów od Mszany dolnej odległej, inne zaś przedmioty sprzedaży z c. k. Urzędu podatkowego w Mszanie dolnej.
Hurtownia ta obowiązaną jest udzielać potrzebnych materyałów tytoniowych istniejącym obecnie 58 drobnym trafikom, których liczba z czasem może się powiększyć.
Bliższe warunki rozpisanej niniejszem konkurencyi przejrzeć można podczas godzin urzędowych w biórach tutejszej c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu, tudzież w tutejszopowiatowych c. k. Nadzorach straży skarbowej.
C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu.
Nowy Sącz, dnia 29 marca 1890.

L. 8354 (1947 3—3)
W dniach 5 maja i 3 czerwca 1890 o godzinie 10 rano przymusowo sprzedane będą w tut. Sądzie 2/4 części realności wyk. hip. l. 258 i 4/16 części realności wyk. hip. l. 264 gminy Lubomierz objętych, dłużnika Antoniego Dawczaka własne, na zaspokojenie pretensyi Towarzystwa Zaliczkowego w Limanowie 100 złr. zpn.
Cena szacunkowa wynosi 472 zł. 73½ ct.
Wadyum 48 złr.
Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne można przeglądnąć w Registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono ck. notaryusza Jana Wysockiego.
C. k. Sąd powiatowy.
Mszana dolna, 27 grudnia 1889.

L. 1584 (2177 3—3)
W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 23 kwietnia 1890 powyżej lub za cenę szacunkową, zaś dnia 27 maja 1890 nawet poniżej takowej licytacya realności l. 187 według wykazu hipotecznego 210 gminy katastralnej Hadynkowce, Franciszka Łopuszańskiego własnej, na rzecz Zakładu kredytowego włość w likwidacyi we Lwowie pto. 8 rat po 8 zł. 83 ct. i reszty kapitału 131 zł. 51 ct. i 12 zł. 95 ct. a. w.
Cena wywołania 250 zł.
Wadyum 25 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.
Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem pana Felicyana Polańskiego notaryusza w Kopeczyńcach.
Kopeczyńce, dnia 30 marca 1890.

L. 11872 (2204 3 3)
C. k. Sąd powiatowy w Szczercu przedsięwźmie celem zaspokojenia sumy 520 zł. 44 ct. aw. zpn. przez c. k. uprzyw. galic. Zakład kredytowy włościański w likwidacyi we Lwowie przeciw Samuelowi Streitfeldowi wywalczonej w tusąd. kancelaryi w dniach 23 kwietnia i 23 maja 1890 każdokrotnie o godzinie 10 przed południem przymusową licytacyę realności dłużnika pod lk. 8 w Jastrzębkowie położonej a wykazem hipotecznym l. 140 księgi gruntowej tejże gminy objętej.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1200 zł. aw.
Zakład wynosi 120 zł. aw.
Na pierwszym terminie realność rzeczona tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na drugim zaś także niżej takowej sprzedaną zostanie.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono Filipa Simona ze Szczerca.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.
Szczerzec, 18 grudnia 1889.

L. 7044 (2203 3—3)
Oleski c. k. Sąd powiatowy zawiadamia, iż celem ściągnięcia wierzytelności Łukasza Sumika w ilości 64 zł. aw. zpn. publiczna sprzedaż ciała hipotecznego objętego wykazem hipotecznym l. 729 gminy Oleska Wawrzyńca Dziubanowskiego czyli Dziewanowskiego własnego na 103 zł. ocenionego dnia 30 kwietnia 1890 i dnia 30 maja 1890 każdym razem o 10 godzinie przed południem w tusądowem zabudowaniu na drugim terminie i niżej ceny szacunkowej przedsięwzięta.
Wadyum wynosi 11 zł. aw
Akt ocenienia, wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tusądowej registraturze.
Olesko, dnia 31 grudnia 1889.

L.7484 (2065 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza, że w dniach 30 kwietnia i 28 maja 1890 każdą razą o godzinie 10 przed południem, odbędzie się celem zaspokojenia sumy 155 zł. aw. zpn. publiczna licytacya połowy sumy 422 zł. 30 ct. mk. na ciele hip. lw. 1070 księgi gruntowej gminy Sądowej Wiszni na rzecz Mojżesza Idels zaintabulowanej.
Cena szacunkowa 211 zł. 15 ct.
Wadyum 21 zł. 11 ct.
Bliższe warunki można przejrzeć w tusądowej registraturze.
Sądowa Wisznia, 14 grudnia 1889.

L. 6694 (1946 3—3)
W dniach 5 maja i 4 czerwca 1890 o godzinie 10 rano przymusowo sprzedaną będzie w tut. Sądzie realność pod nk. 35 w Lubomierzu położona, wyk. hip. l. 57 objęta dłużniczki Reginy Dawiec własna, na zaspokojenie pretensyi Towarzystwa Zaliczkowego w Limanowy 53 złr. zpn.
Cena szacunkowa wynosi 172 złr.
Wadyum 17 złr. 20 ct.
Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne można przeglądać w Registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono ck. notaryusza Jana Wysockiego.
C. k. Sąd powiatowy.
Mszana dolna, 24 grudnia 1889.

L. 2069|I. (2123 2—2)
Am 14 April 1890 um 11 Uhr Vormittags werden bei der k. und k. Intendanz des 1 Corps in Krakau schriftliche Verkaufs-Anträge auf Lieferung von 890 Meterzentner Weizen-Zwiebackmehl (nach kaufmännischer Usance) entgegengenommen.
Nähere Bedingungen können bei den Militär-Verpflegs-Magazinen in Krakau, Tarnów und Olmütz, sowie in der „Gazeta Lwowska" vom 1 April 1890 eingesehen werden*.
Von der k. und k. Intendanz des I. Corps.
Krakau, am 31 März 1890.

* Im Aviso welches in No. 74 der „Gazeta Lwowska" vom 1 April l. J. vollinhaltlich eingeschaltet ist, fallen die Worte: „somit auch der Verzehrungssteuer" ganz weg, weil eine solche nicht zu entrichten ist.

L. 9344 (2228 2—3)
Celem ściągnięcia wierzytelności ck. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 86 złr. 76 ct. aw. zpn. przeprowadzoną zostanie w tutejszym Sądzie w dniach 24 kwietnia i 29 maja 1890 o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. d. 454 wyk. hip. l. 810 gminy Bóbrka objętej dłużników Seńka i Maryi Zubyk własnej z tem, że cenę wywołania stanowi kwota 150 złr. poręczne 15 złr. i, że realność powyższa na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania na drugim terminie i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.
Kurator późniejszych wierzycieli Teofil Waydowski notaryusz w Bóbrce.
Reszta warunków w ts. Registraturze.
C. k. Sąd powiatowy.
Bóbrka, dnia 31 października 1889.

L. 2458 (2230 2—3)
W tutejszym Sądzie odbędzie się o godz 10 rano w dniu 16 kwietnia 1890 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 24 czerwca 1890 nawet poniżej takowej licytacya realności l. 77/87 w Jaworze nietabulowanej Hrynia Łenia własnej na rzecz Salamona Fleischmana pto 125 złr. zpn.
Cena wywołania 260 złr.
Wadyum 26 złr.
Resztę warunków protokół opisania i oszacowania wolno przejrzeć w tusądowej Registraturze.
Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono kuratora c. k. notaryusza Teliszewskiego.
Turka, dnia 3 marca 1890.

L. 555 (2223 2—3)
W celu zabezpieczenia budowy dwupiętrowego traktu domu więziennego przy c. k. Sądzie obwodowym w Tarnopolu rozpisuje się na skutek reskryptu Wysokiego Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 12go listopada 1889 l. 20907 licytacyę na podstawie pisemnych ofert na dzień 30 kwietnia 1890 do godziny 12tej w południe w Prezydyum c. k. Sądu obwodowego w Tarnopolu odbyć się mającą.
Koszta tej budowy wynoszą w cenach fiskalnych 37.345 zł. 74½ ct. wa. (trzydzieści siedm tysięcy trzysta czterdzieści pięć zł. 74½ ct. wa.).
Warunki licytacyi, kosztorys i plany wykonać się mających robót, mogą być przejrzane w biurze oddziału budowniczego c. k. Starostwa w Tarnopolu w godzinach urzędowych, w samym zaś dniu licytacyi w Prezydyum c. k. Sądu obwodowego w Tarnopolu, dokąd także pisemne oferty zaopatrzone w 5 prc. wadyum w terminie powyższym najpóźniej do godziny 12 w południe wniesione być mogą.
Oferty nieułożone wedle warunków budowy, lub też po terminie wniesione nie będą uwzględnione.
Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.
Tarnopol, 2 kwietnia 1890.

Konkursa.

L. 11158 (2206 3—3)
Na posadę ekspedyenta przy c. k. urzędzie pocztowym w Kurowicach w powiecie Przemyślańskim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł., z płacą rocznych 200 zł., za służbę telegraficzną 120 zł. ryczałtu kancelaryjnego 60 zł.
Podania należy wnieść najpóźniej do 23 kwietnia br. w c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.
Lwów, dnia 30 marca 1890.

L. 768 (2191 3—3)
Celem obsadzenia opróżnionej posady adjunkta sądowego przy Sądzie obwodowym w Rzeszowie względnie przy innym Sądzie kolegialnym lub powiatowym opróżnić się mogącej, rozpisuje się konkurs z terminem do dnia 20 kwietnia 1890.
Ubiegający się o tę posadę winni wnieść należycie udokumentowane podania w powyższym terminie do Prezydyum c. k. Sądu obwodowego w Rzeszowie.
Rzeszów 31 marca 1890.

L. 779 (2225 2-3)
Przy sądzie obwodowym w Wadowicach opróżnioną została posada dozorcy więźni z płacą roczną 300 zł. dodatkiem aktywalnym 75 zł. i umundurowaniem.
Podania o tę posadę dla kandydatów wojskowych zastrzeżoną w myśl rozporządzenia Ministeryum obrony krajowej z dnia 12 lipca 1872 l. 98 dz. pp. ułożone, wnieść należy włącznie do 10 maja 1890 do Prezydyum sądu obwodowego.
Prezydyum sądu obwodowego.
Wadowice, 1 kwietnia 1890.

L. 5462 (2234 2—3)
Niniejszem ogłasza się konkurs na opróżnioną posadę nauczyciela szkoły ćwiczeń w c. k. Seminaryum nauczycielskiem w Tarnopolu X klasie rangi.
Do posady tej przywiązana jest płaca etatowa rocznych 800 zł., dodatek aktywalny rocznych 200 zł. i prawo do dodatków pięcioletnich po 100 zł.
Ubiegający się o tę posadę kandydaci wykazać się mają kwalifikacyą do szkół wydziałowych z językiem wykładowym polskim i ruskim. Pierwszeństwo będą mieli kandydaci, którzy się wykażą nadto kwalifikacyą do udzielania nauki gry na fortepianie.
Podania należycie udokumentowane wnosić należy do Prezydyum c. k. Rady szkolnej krajowej za pośrednictwem bezpośredniej Władzy przełożonej najpóźniej do końca kwietnia rb.
Z c. k. Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 29 marca 1890.

L. 2588 (2219 2—3)
Przy sądzie powiatowym w Leżajsku opróżnioną została posada kancelisty z roczną płacą 600, zł. dodatkiem aktywalnym 120 zł. i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.
Podania o tę lub takąż przy sądach kolegijalnych lub powiatowych opróżnić się mogącą dla wysłużonych podoficerów zastrzeżoną posadę kancelisty wnosić należy do 8 maja 1890 do Prezydyum sądu obwodowego w Rzeszowie.
Prezydyum sądu wyższego.
Kraków, 30 marca 1890.

L. 205 (2278)
Celem stałego obsadzenia posad katechetów religii rzym. kat. rozpisuje się niniejszem konkurs.
1) na posadę katechety rzym. kat. przy 4 klasowej męskiej szkole w Chrzanowie;
2) na posadę katechety rzym. kat. przy 4 klajowej mięszanej szkole w Jaworznie;
Do posady katechety w Chrzanowie przywiązana jest roczna płaca w kwocie 500 złr. 10 prc. na mieszkanie i pięcioletnie dodatki po 50 złr. Katecheta tej szkoły będzie miał obowiązek udzielania także nauki religii w 4 kl. żeńskiej szkole w Chrzanowie.
Do posady katechety w Jaworznie przywiązana jest roczna płaca w kwocie 450 złr. i dodatki pięcioletnie po 50 złr.
Kandydaci ubiegający się o te posady mają wnieść podania poparte dowodami, że posiadają przepisaną § 3 lit. a) ustawy z d. 1 grudnia 1889 dz. u. kr. nr. 71 kwalifikacyę za pośrednictwem swej przełożonej władzy duchownej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Chrzanowie najdalej do 30 kwietnia 1890.
Z c. k. Rady szkolnej okręgowej
w Chrzanowie, dnia 16 marca 1890.

L. 3368 (2297 1—3)
Celem obsadzenia opróżnionej posady adjunkta inspekcyi leśnej rangi X klasy dla okręgu lasowego w Przemyślu ewentualnie innego z tutejszokrajowych okręgów lasowych z systemizowanymi dla urzędników państwowych tej rangi poborami i ryczałtem rocznym na opędzenie kosztów podróży i wydatków kancelaryjnych rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do 30 kwietnia 1890.
Ubiegający się o tę posadę mają w myśl § 5 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27 lipca 1883 nr. 137 d. u. p. wykazać, że uzyskali kwalifikacyę wymaganą w myśl obowiązujących przepisów do służby techniczno-lasowej przy zarządzie lasów rządowych i że odbyli co najmniej pięcioletnią praktykę w lasach rządowych lub większych lasach prywatnych w końcu że władają językiem niemieckim.
Podania zaopatrzone w należyte dowody kwalifikacyjne wnieść mają petenci zostający w służbie rządowej za pośrednictwem swej przełożonej władzy, inni zaś na ręce c. k. Starosty w którego powiecie stale przebywają w oznaczonym wyżej terminie do Prezydyum c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 3 kwietnia 1890.

Księgi gruntowe.

L. 2277 (2253)
Zawiadamia się interesowanych, że arkusze posiadania dla gminy kat. Oporzec złożone zostały w tut. Sądzie do przejrzenia.
Zarzuty przeciw prawdziwości tychże wnoszone być mogą dnia 18 kwietnia 1890.
C. k. Sąd powiatowy.
Skole, dnia 1 kwietnia 1890.

L. 154 (2244)
Komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. Sądu obwodowego w Sanoku oznajmia, że arkusze posiadania we formie wykazów hipotecznych dla gmin katastralnych Wetlina i Smerek sporządzone oraz i inne akta do nowych ksiąg gruntowych wspomnianych gmin się odnoszące, są do powszechnego przeglądu w c. k. Sądzie powiatowym w Baligrodzie złożone.
Do wniesienia zarzutów przeciw prawdziwości tych wykazów hipotecznych wyznacza się termin na dzień 17 kwietnia 1890, na którym na zarzuty, przed tym terminem pisemnie, zaś na terminie także ustnie zgłoszone, rozprawy przeprowadzone zostaną.
Sanok, 30 marca 1890.

Kuratele.

L. 13787 2171 3—3)
Sokalski c. k. Sąd powiatowy uznał Hrycia Kapuśniaka z Bojanic marnotrawcą ustanawiając kuratorem Safata Kapuśniaka z Bojanic.
Sokal, dnia 11 października 1889.

L. 1088 (2199 3—3)
Dla marnotrawcy Szczepana Bartmana z Wysoki, ustanowiono kuratorem Klemensa Bartmana z Wysoki.
C. k. Sąd powiatowy.
Łańcut, 21 lutego 1890.

L. 2029 (2166 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Budzanowie uznaje Michała Matyaszów z Łaskowiec marnotrawcą i ustanawia dla niego kuratorem Wawra Matyaszów gospodarza z Łszakowice.

Budzanów, 12 marca 1890.

L. 2634 (2165 3—3)

Jan Warmuz z Witanowic uznany marnotrawcą kurator Józef Szczerbik.

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany.

Wadowice, dnia 22 marca 1890.

L. 584 (2200 3—3)

Dla uznanej za obłąkaną Maryi Wawszkiewiczowyj z Przedmieścia ustanowiono kuratorem Franciszka Garczyńskiego w przedmieściu Łańcut.

C. k. Sąd powiatowy.

Łańcut, 21 lutego 1890.

L. 993 (2170 3—3)

Sokalski c. k. Sąd powiatowy uznał Andrucha Skowrona z Sielca marnotrawcą ustanawiając kuratorem jego Iwana Rojka.

Sokal, dnia 22 stycznia 1890.

L. 9579 (2201 3—3)

Walenty Chlebowski ze Sadkowej Góry uznany głupowatym. Kuratorem jego ustanowiony Adam Groele z Uścia ad Sadkowa Góra.

C. k. Sąd powiatowy.

Mielec, 13 stycznia 1890.

L. 613 (2202 3—2)

Katarzynę Stankiewicz uznano marnotrawczynią kurator jej Jan Baranowski z Magierowa.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Niemirów, 30 stycznia 1890.

Upadłości.

L. 2793 (2221 1 3)

C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku Natana Rosenwassera spółwłaściciela realności „Rożanówka“ w Nowym Sączu zamieszkałego, a mianowicie do majątku ruchomego gdziekolwiek znajdującego się jakoteż do nieruchomego położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25go grudnia 1868 dz. p. p. z r. 1869 l. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Teofil Matusiński adjunkt sądowy w Nowym Sączu, a tymczasowym zarządcą masy konkursowej p. adw. dr. Mieczysław Chlebowski w Nowym Sączu.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez Sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież obrania delegacyi wierzycieli, wyznacza się posłuchanie na dzień 30go kwietnia 1890 o godzinie 10 przed południem w biurze komisarza konkursowego, na którym się stawić mają wierzyciele z dokumentami roszczenia wykazującemi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociaż by nawet o takowe i spory wytoczonemi były, powinni takowe do dnia 1 czerwca 1890 stósownie do przepisów ustawy konkursowej, unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w Sądzie zgłosić i na przesłuchanie w dniu 13go czerwca 1890 o godzinie 10 przed południem odbyć się mające do likwidacyi i do uporządkowania podać. Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 uk. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnem posłuchaniu stawającym wierzycielom, służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków delegacyi wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego umieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“.

C. k. Sąd obwodowy

Nowy Sącz, 1 kwietnia 1890.

L. 3718 2220 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi niniejszem wiadomo czyni, że równocześnie otwiera się konkurs do całego ruchomego, jakoteż w krajach, w których ustawa konkursowa z 25 grudnia 1868 nr. 1 dz. u. p. z roku 1869 obowiązuje, położonego nieruchomego majątku Sosi Berger w Kołomyi i że do kierowania tym konkursem ustanowionym został jako komisarz konkursowy c. k. adjunkt sąd Lekczyński, zaś jako tymczasowy zawiadowca tejże masy, adwokat dr. Maurycy Stern.

Wzywa się zatem wszystkich wierzycieli konkursowych, ażeby wszystkie swe, z któregobądź tytułu pochodzące roszczenia, nawet gdyby co do takowych spór jaki był w toku, przed 15go maja 1890 r. wedle przepisów ustawy konkursowej i pod zagrożeniem podanych tamże następstw prawnych w tutejszym Sądzie zgłosili, i aby na terminie na dzień 12 czerwca 1890 r. o g. 10 przed południem, do likwidacyi ogólnej wyznaczonym, który zarazem jako termin ugodowy się wyznacza, płynność i pierwszeństwo swych pretensyi wykazali.

Zresztą wolno będzie wierzycielom, którzy wierzytelności swe zgłoszą, wybrać na tym terminie w miejsce zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału, innych mężów swego zaufania.

Do potwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy, a względnie do wyboru nowego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, ustanawia się termin na dzień 8go kwietnia 1890 godzinę 4 po południu, na którym wierzyciele do komisarza konkursowego zgłosić się mają.

Wreszcie wzywa się wierzycieli, którzy po za obrębem miasta Kołomyi mieszkają, aby mieszkającego w Kołomyi zastępcę do odbierania uchwał sądowych zamianowali, gdyż w przeciwnym razie na ich koszta i niebezpieczeństwo kurator dla nich zostanie ustanowionym.

Dalsze ogłoszenia, które w toku postępowania konkursowego jako potrzebne się okażą, zostaną w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“ ogłaszane.

Kołomyja, dnia 17 marca 1890.

Z. 54 (2224)

Zur Liquidirung der bei dem Konkurse der Nachlassmasse des Elias Auerbach nachträglich angemeldeten Forderungen wird die Tagfahrt auf den 28 April 1890 um 9 Uhr Vormittags im Bureau N. 15 anberaumt.

Tarnopol, den 28 März 1890.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 3145 (1857 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie w myśl §. 7 ces. pat. z dnia 8 listopada 1853 l. 237 dz. u. p. celem wykazania komu wymierzony orzeczeniem c. k. dyrekcyi funduszu propinacyjnego we Lwowie z dnia 7 października 1889 l. 14642 w zaokrąglonej kwocie 400 zł. aw. kapitał wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyi w dobrach Kameralne i Wiercieńszczyzna wedle ks. gr. tab. lwh. 465 Józefa i Karoliny Trojackich własnością będących do wypłaty ma być przekazanym, wzywa wszystkich wierzycieli hipotecznych tychże dóbr, aby najdalej do dnia 30 maja 1890 pretensye swe w tut. sądzie zgłosili.

Zgłoszenie nastąpić może ustnie lub pisemnie i obejmować winno dokładne podanie imienia i nazwiska, tudzież zamieszkania zgłaszającego się, względnie jego pełnomocnika, który przedłożyć ma pełnomocnictwo legalizowane, prawnym wymogom odpowiadające, dalej kwotę wierzytelności hipotecznej w kapitale i procentach o ileby takowe miały równe prawo zastawu z kapitałem, następnie orzeczenie hipoteczne pozycyi zgłoszonej, wreszcie w wypadku, gdyby zgłaszający się zamieszkiwał po za okręgiem tut. Sądu winien wymienić znajdującego się w ts. okręgu pełnomocnika do odbierania uchwał sądowych, inaczej bowiem uchwały te przesyłane będą zgłaszającemu się pocztą z tym samym skutkiem, jak gdyby do jego rąk własnych były doręczone.

Ktokolwiek zaniecha zgłosić się w terminie wyżej zakreślonym, uważanym będzie za zezwalającego na przekazanie pretensyi swej na kapitał wynagrodzenia według kolei na niego przypadającej, nie będzie on już słuchanym przy później zarządzić się mającej rozprawie i utraca prawo czynienia zarzutów i użycia środków prawnych przeciw ugodzie, którąby interesowani zawarli między sobą w myśl §. 5 ces. pat. z dnia 25 września 1850 Nr. 374 dz. u. p. wszelako tylko wtedy jeśli pretensyę jego przekazano wedle porządku hipotecznego na kapitał indemnizacyjny, albo też stosownie do przepisu §. 27 ces. pat. z dnia 8 listopada 1853 Nr. 237 dz. u. p. pozostała i nadal ubezpieczoną przy gruncie.

Tarnów, dnia 13 marca 1890.

L. 1280 (1870 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Wadowicach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Wolasa, że w sprawie spadkowej po śp. Stanisławie Górkiewiczu celem doręczenia mu rezolucyi z dnia 11 października 1889 l. 8054 i następnych ustanowił dla niego kuratorem Juliana Ochmańskiego z Głębowic.

Wadowice, dnia 7 lutego 1890.

L. 3403 (1833 3—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie w myśl §. 7 ces. pat. z dnia 8 listopada 1853 Nr. 237 dz. u. p. celem wykazania komu wymierzony orzeczeniem c. k. Dyrekcyi funduszu propinacyjnego we Lwowie z dnia 31 lipca 1889 l. 9352 i 20 grudnia 1889 l. 28330 w zaokrąglonej kwocie 2850 i 1300 zł. wa. kapitał wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyi w dobrach Kostrze wedle ks. gł. tab. lwh. 213 Funduszu religijnego własnością będących do wypłaty ma być przekazanym, wzywa wierzycieli hipotecznych tychże dóbr a mianowicie niewiadomych z nazwisk życia i miejsca pobytu wykonawców testamentu ks. Macieja Sminy względnie ich prawonabywców aby najdalej do dnia 1 czerwca 1890 pretensye swe w tut. Sądzie zgłosili.

Zgłoszenie nastąpić może ustnie lub pisemnie i obejmować winno dokładne podanie imienia i nazwiska tudzież zamieszkania zgłaszającego się, względnie jego pełnomocnika, który przedłożyć ma pełnomocnictwo legalizoowane, prawnym wymogom odpowiadające, dalej kwotę wierzytelności hipotecznej w kapitale i procentach o ileby takowe miały równe prawo zastawu z kapitałem, następnie oznaczenie hipoteczne pozycyi zgłoszonej, wreszcie w wypadku, gdyby zgłaszający się zamieszkiwał poza okręgiem tut. sądu winien wymienić znajdującego się w ts. okręgu pełnomocnika do odbierania uchwał sądowych, inaczej bowiem uchwały te przesyłane będą zgłaszającemu się pocztą z tym samym skutkiem, jak gdyby do jego rąk własnych były doręczone.

Ktokolwiek zaniecha zgłosić się w terminie wyżej zakreślonym uważanym będzie za zezwalającego na przekazanie pretensyi swej na kapitał wynagrodzenia według kolei na niego przypadającej, nie będzie on już słuchanym przy później zarządzić się mającej rozprawie i utraca prawo czynienia zarzutów i użycia środków prawnych przeciw ugodzie którąby interesowani zawarli między sobą w myśl §. 5 ces. pat. z dnia 25 września 1850 Nr. 374 dz. u. p. wszelako tylko wtedy jeśli pretensyę jego przekazano wedle porządku hipotecznego na kapitał indemnizacyjny albo też stosownie do przepisu §. 27 ces. pat. z dnia 8 listopada 1853 Nr. 237 d. u. p. pozostała i nadal ubezpieczoną przy gruncie.

Kraków, dnia 7 lutego 1890.

L. 8972 (1620 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie celem przekazania kapitału wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyjnego wyszynku w majętnościach tabularnych Reepniów Hermanów, Nowy Rzepniów i Jadwigę wyk. hip. i. 179, 180 i 181 ks. gr dla majętności tabularnych okręgu c. k. Sądu obwodowego w Złoczowie objętych Zygmunta Hermann własnych wymierzonego przez c. k. Dyrekcyę galic. funduszu propinacyjnego dla majętności Rzepniów Hermanów orzeczeniem z dnia 22 Sierpnia 1889 l. 14115 w kwocie 4813 zł. 71 ct. w. a. dla majętności Nowy Rzepniów orzeczeniem z dnia 22 Sierpnia 1889 l 14114 w kwocie 3621 zł. 32 i pół ct., dla majętności Jadwiga orzeczeniem z dnia 4 listopada 1889 l. 8190 w kwocie 1324 zł. 87 i pół ct. w. a. gotówką wzywa wszystkich, których wierzytelności na tych majętnościach tabularnych do dnia 18 listopada 1889 zostały zahipotekowane aby pretensye swe najdalej do dnia 10 Maja 1890 włącznie ustnie lub pisemnie w tutejszym Sądzie zgłosili, inaczej bowiem w ślad §. 13 i 21 cesarskiego patentu z 8 listopada 1853 Nr. 237 Dz. pp. przy przyszłej rozprawie słuchani nie będą, i jako na przekazanie swych pretensyi na kapitał wynagrodzenia według porządku tabularnego przyzwalający uważani będą.

Nadto utraciliby prawo czynienia opozycyi i wszelkich środków prawnych przeciw ugodzie przy przyszłej rozprawie między wierzycielami i stronami do skutku przyjść mogącej, w myśl §. 5 pat. z dnia 25 Września 1850 Nr. 374 Dz. u. p. przyczem jednak ich przez przekazania ich pretensyi na kapitał wynagrodzenia wedle porządku tabularnego lub zebezpieczenia na gruncie i ziemi w ślad §. 27 cesarskiego patentu z dnia 8 listopada 1853 Nr. 237 Dz. u. p. możliwą ugodą naruszone nie będą.

Zgłoszenie ma zawierać imię, nazwisko, zamieszkanie (numer domu) zgłaszającego się ewentualnie jego pełnomocnika, który powinien przedłożyć pełnomocnictwo odpowiadające wymogom prawnym i legalizowane, kwotę zgłoszonej wierzytelności hipotecznej w kapitale i procentach o ile takowe równe mają prawo zastawu z kapitałem i oznaczenie pod jaką pozycyą wierzytelność w księgach hipotecznąch jest zapisaną.

W końcu obowiązani są wierzyciele po za obrębem tut. sądu zamieszkali wskazać sądowi tutaj zamieszkałego pełnomocnika do odbierania uchwał sądowych inaczej takowe zgłaszającym się pocztą z tym samym skutkiem dosyłane będą jak gdyby doręczenie do rąk własnych nastąpiło.

Złoczów, dnia 7 grudnia 1889.

L. 11029 (1872 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach podaje do wiadomości, iż dnia 9 lipca 1889 zmarł w zakładzie karnym w Wiśniczu Wincenty Głownia z Gładyszowa z pozostawieniem kodycylarnego rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi niewiadomo, czy i które osoby mają prawa do jego spadku, przeto wzywa wszystkich którzyby sobie jakie prawo do spadku rościli, by w przeciągu jednego roku, od dnia niżej wyrażonego licząc, z prawami swemi do tego sądu się zgłosili, w przeciwnym razie spadek dla którego dr. Radomyski w Gorlicach ustanowiony został kuratorem przeprowadzonym będzie z tymi, którzy się do niego zgłoszą i tytuł swego prawa dziedziczenia wykażą, zaś część spadku nie przyjęta lub jeżeliby się nikt nie oświadczył dziedzicem cały spadek przez Państwo jako bezdziedziczny ściągniętym będzie.

Gorlice, dnia 4 grudnia 1889.

L. 520 (1863 3—3)

Rzeszowski Sąd obwodowy zawiadamia że Emilia Hippmann i Karol Hippmann przeciw Antoniemu Ignacemu Romualdowi 3 im. Turkiewiczowi, Henrykowi Hieronimowi 2 im. Turkiewiczowi, Klementynie Karolinie 2 im. Turkiewiczównie, Kazimirze Maryi 2 im. z Turkiewiczów Jaciewiczowej, Karolinie Józefie 2 im. Turkiewiczównie, Józefowi Władysławowi 2 im. Turkiewiczowi, Adolfinie Emilii 2 im. Turkiewiczównie Janowi Turkiewiczowi, Zofii Maryi 2 im. Turkiewiczównie, Bronisławie Turkiewiczównie, Julianie Fortunacie 2 im. z Turkiewiczów Leszczyńskiej z życia i miejsca pobytu niewiadomym i ich również z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom, wnieśli dnia 15 stycznia 1890 L. 520 skargę o uznanie za zgasłe i ekstabulacyę prawa hipoteki dla odpowiedzialności za szkodę z administracyi majątku po ś. p. Konstantym Turkiewiczu i obowiązku wynagrodzenia tej szkody, ze stanu biernego 3/5 części dóbr Trześń z pozycyi Dom 555 pag. 279 z prośbą o zanotowanie sporu w stanie biernym 3/5 części dóbr Trześń.

Na skutek tej skargi ustanowiono dla pozwanych kuratorem adw. dr. Leckera w Rzeszowie z substytucyą dr. Reinera, wzywamy zatem wyżej wymienionych pozwanych, ewentualnie ich spadkobierców, aby w 30 dniowym terminie obronę wnieśli, lub informacyę do takowej swemu kuratorowi udzielili, inaczej skutki zaniedbania sobie przypiszą.

Rzeszów, 27 Lutego 1890.

L. 4051 (1869 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Jaśle zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Wilhelma Welfelda, Hermana Welfelda i Sendera Welfelda, że w sprawie egzekucyjnej Eliasza Herscha Leuchtera przeciw masie spadkowej Fischla Welfelda i spól. pto 250 złr. aw. zpn. ustanowiono dla nich kuratora Naftalego Welfelda i do rąk kuratora rezolucyę z 9 lutego 1883 l. 9937 dla nieobecnych przeznaczoną doręczono.

Jasło, 6 lipca 1889.

L. 2247 (1768 3—3)

Vom k. k. Bezirksgerichte in Rawa wird dem Aufenthalte nach unbekannten Osias Kirschbaum aus Rawa kundgemacht, dass Behufs Zustellung demselben des in der Exekutionsangelegenheit der Firma Deutsch & Comp. gegen ihn pto 122 fl. 50 kr. s. N. G. die Feilbiethung dessen Realitätshälfte Nr. 431 in Rawa bewilligenden Bescheides vom 25 Jänner 1890 Zhl. 478, sowie der ferneren in dieser Angelegenheit ergehenden Bescheide für denselben Dr. Adolf Segal Advocat in Rawa zum Curator bestellt und demselben obiger Feilbiethungsbescheid zugestellt wird. Osias Kirschbaum wird angewiesen sich hiergerichts zu melden oder einen anderen Sachverwalter anher anzugeben da er sonst die Folgen der Versäumung sich selbst zuschreiben müsste.

Rawa, am 7 März 1890.

L. 9807 (2041 2—3)

Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Czejkę, że celem doręczenia mu tutejszych uchwał z dnia 22 czerwca i 30 listopada 1889 l. 3731 i 8160 w sprawie hipotecznej o wpis na rzecz Anny Czejkowej prawa własności sumy 22 zł. 50 ct., 3 zł. 60 ct. zpn. na rzecz Pinkasa Springera i sumy 17 zł. 22 ct. na rzecz Tomasza Zięciny intabulowanych na sumie 7000 zł. w stanie biernym dóbr Kąsna górna Anny Czejkowej własnych, na rzecz Jana Czejki intabulowanej, ustanowił dla niego kuratorem Wacława Fadrhonsa z Jastrzębi i doręczył mu pomienione uchwały.

Nowy Sącz, dnia 1 marca 1890.

L. 519 (1865 1—3)

Rzeszowski Sąd obwodowy zawiadamia, że Emilia Hippman i Karol Hippman dnia 15 stycznia 1890 l. 519 wnieśli skargę przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Józefowi Zajączkowskiemu jak również tego niewiadomym spadkobiercom o uznanie wierzytelności ostatniego w sumie 500 zł. pol. mon. konw. zpn. za zgasłą, ekstabulacyą prawa zastawu dla niej ze stanu biernego $^3/_6$ części dóbr Trześń jak i resztującej ceny kupna $^2/_5$ części tychże dóbr, poz. dom. 255 pag. 276 instr. 1353 pag. 405 i eliminowanie tej wierzytelności z tabeli płatniczej ceny kupna $^2/_5$ części tychże dóbr z prośbą o zanotowanie sporu w stanie biernym $^3/_5$ części dóbr Trześń i sumy 5193 zł. wa. zpn., że na skutek tej skargi ustanowiono dla pozwanego a ewentualnie nieznanych spadkobierców jego kuratorem adw. dra Leckera w Rzeszowie z substytucyą adw. dra Reinesa i termin do wniesienia pisemnej obrony na dni 30 przeznaczono.

Wzywamy zatem Józefa Zajączkowskiego a odnośnie nieznanych spadkobierców, aby w własnym interesie w ustanowionym terminie obronę wnieśli lub informacyę do takowej swemu kuratorowi udzielili.

Rzeszów, 27 lutego 1890.

L. 4931 (1930 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie zarządza wpisanie do rejestru handlowego dla firm spółkowych przy firmie „Filia c. k. upryw. galic. akcyjnego Banku hipotecznego w Krakowie“, że tenże Bank urzędnikowi zakładu centralnego we Lwowie p. Markowi Baslewy, nadał prawo podpisywania „per procura“ firmy „Filia c. k. upryw. galic. akcyjnego Banku hipotecznego w Krakowie“ zbiorowo z dyrygentem tejże filii p. Konstantym Tchórznickim, lub z wyższym urzędnikiem tejże p. Zygmuntem Szancerem, lub z jednym z dyrektorów Zakładu centralnego we Lwowie pp. Dr. Józefem Kolischerem Maurycym Lazarusem Władysławem Riegerem lub Robertem Hefernem, tudzież, że tenże podpisywać będzie „ppr. Baslewy“.

Kraków, 21 lutego 1890.

L. 7024 (1929 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wiktora Klobasę Zręckiego, iż przeciw niemu na skutek pozwu de praes. 9 marca 1890 l. 7024 przez H. Vandersluis nakaz zapłaty sumy wekslowej 7000 franków zpn. wydanym został i że w sprawie tej ustanowiony został dla niego kuratorem adw. dr. Wł. Markiewicz z substytucyą adw. dra Kirchmajera, wzywając go, by się do do kuratora zgłosił, lub innego pełnomocnika sobie ustanowił.

Kraków, dnia 10 marca 1890.

L. 10973 (1968 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia obecnie z miejsca pobytu niewiadomemu Wilhelmowi Stücker że przeciw niemu został dnia 15 marca 1890 do l. 10973 na rzecz živnosteňská banka pro Czechy a Morawu w Pradze wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 550 zł. z przyn.

Gdy obecnie miejsce pobytu Wilhelma Stückera nie jest wiadome ustanowiono dla niego kuratorem adwokata dra Pohl. a tegoż zastępcą adwokata dr. Tabaczyńskiego i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa więc zatem Wilhelma Stückera aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, i sądowi oświadczył gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

We Lwowie, dnia 15 marca 1890.

Zl. 2402 (1836 1—3)

Das k. k. Kreis-als Handelsgericht in Tarnopol hat verfügt in dem Register für Erwerbs und Wirtschaftsgenossenschaften bei der schon eingetragenen Firma „Gewerbe und Handwerker Credit-Anstalt in Czortkow, registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung“ anzumerken, dass bei der am 25 Jänner 1890 abgehaltenen zweiten Generalversamlung D. Med. Adolf Stöckel zum Direktor, Adolf Osterselzer zum Cassier Hersch Platzman zum Stellvertreter des Cassiers wieder dagegen Moritz Singer Schullehrer an Stelle des Dr. Isidor Diamand zum Controleur neugewählt wurden.

Tarnopol, am 15 Februar 1890.

L. 1880 (1910 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kamionce str. uwiadamia niewiadome z miejsca pobytu Maryę Nakoneczną, Kaśkę Dyba i Paśkę Konyk że Michał Martyniuk wniósł przeciw tymże dnia 14 lutego 1890 l. 1880 pozew o uznanie prawa własności do parcel gruntowych lkat. 542|2 i 544|2 whl. 126 gminy Tadanie na który termin do rozprawy ustnej na dzień 30 kwietnia 1890 o godzinie 9 rano wyznaczono a pozew do rąk ustanowionego kuratora adw. p. Dr. Krowczyńskiego w Kamionce str. doręczono.

Pozwane się wzywa żeby kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzieliły lub innego zastępcę sobie wybrały inaczej złe skutki z zaniedbania same zawinią.

Kamionka str. 15 lutego 1890.

L. 13009 (1967 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnej Teofili hr. Komorowskiej że przeciw niej został dnia 22 marca 1890 do l. 13009 na rzecz uprz. gal. banku hipotecznego wydanym nakaz zapłaty sumy reszt. wekslowej 800 zł. zpn.

Gdy miejsce pobytu Teofili hr. Komorowskiej nie jest wiadome ustanowiono dla niej kuratorem adwokata dr. Blizińskiego a tegoż zastępcą adwokata dr. Romanowskiego i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa więc zatem Teofilę hr. Komorowską aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczyła lub innego zastępcę sobie obrała gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sama sobie przypisze.

We Lwowie, dnia 22 marca 1890.

L. 4169 (1732 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie wzywa każdego, ktoby się znajdował w posiadaniu weksla z daty Dąbrowa, 18 marca 1889 na sumę 65 złr. opiewającego w dniu 1 listopada 1889 płatnego, przez Mortka Winda wystawionego a przez Zygmunta Gostkowskiego akceptowanego, aby się w ciągu dni 45 od dnia 3 ogłoszenia edyktu w „Gazecie lwowskiej“ do tutejszego Sądu zgłosił i weksel rzeczony przedłożył, w przeciwnym bowiem razie weksel ten za umorzony uznany zostanie.

Tarnów, 6 marca 1890.

L. 2574 (2255 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tarnobrzegu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Ferdynanda Lauterbacha, iż przeciw niemu wnieśli pod dniem 24 lutego 1890 l. 2574 Wojciech i Marya Kalicinscy pozew o zapłacenie 631 zł. wa. w skutek czego dla niego kuratorem adwokata dr. Illasiewicza w Rzeszowie ustanowiono i termin do rozprawy ustnej na dzień 29 kwietnia 1890 wyznaczono.

Wzywa się zatem Ferdynanda Lauterbacha, aby na wyznaczonym terminie osobiście stanął, albo wreszcie innego sobie ustanowił pełnomocnika.

C. k. Sąd powiatowy.

Tanobrzeg, dnia 20 marca 1890.

L. 1007 (2298 1—2)

In Folge der Bestimmungen des Vertrages zwischen der österreichischen Staatsverwaltung und der Krakau-Oberschlesischen Eisenbahn-Gesellschaft vom 30 April 1850 wird am 15 April l. J. um $9^1/_2$ Uhr Vormittags die 40 Verlosung der gegen Stamm-Aktien der Krakau-Oberschlesischen Eisenbahn hinausgegebenen Obligationen, und die 41 Verlosung der Prioritäts-Aktien dieser Bahn in Wien in dem dazu bestimmten Saale im Bankogebäude (Singerstrasse) stattfinden.

Von der k. k. Direction der Staatsschuld

Wien, am 30 März 1890.

L. 9706 (1881 1—3)

Jaremka Stockiego zawiadamia się że uchwałą z 16 czerwca 1889 L. 3241 dozwolony został wpis prawa własności do parcel gr. 668/1 668/2 i 1334/1 w Strzemilczu na rzecz Pawła Kaliniewicza względnie Lewka Stockiego i takowa doręczona zostala ustanowionemu kuratorowi Jakóbowi Kaliniewiczowi w Strzemilczu.

C. k. Sąd powiatowy

Łopatyn 18 lutego 1890.

L. 3042 (1931 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi, ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Izaka Mechla Schneebalga, celem doręczenia mu ts. nakazu zapłaty z dnia 15 lutego 1890 l. 1992 w sprawie Kasy oszczędności miasta Kołomyi, przeciw Izakowi Mechlowi Schneebalg, i innym pto 100 zł. tudzież dalszych w tej sprawie zapaść mających uchwał kuratora ad actum w osobie adw. p. dr. Milgroma z Kołomyi, i wzywa tegoż Izaka Mechla Schneebalga, by ustanowionemu dlań kuratorowi podał swe miejsce zamieszkania, tudzież bliższe szczegóły sprawy tej dotyczące, gdyż inaczej wyniknąć mogące z tąd złe skutki sam sobie przypisze.

Kołomyja, dnia 8 Marca 1890.

L. 5380 (1927 1—3)

C. k. Sąd krajowy zarządzając na prośbę Jana Płaskiego postępowanie w celu umorzenia książeczki Kasy Oszczędności m. Krakowa Nr. 13394 na 202 zł. 69 ct. a. w. opiewającej i na imię: „Jan Płaski“ wystawionej, a wedle twierdzenia podającego zagubionej wzywa posiadacza tej książeczki aby ją w sześciu miesiącach od ostatniego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“ licząc okazał sądowi tutejszemu tem pewniej, ile że inaczej takowa na ponowne żądanie za pozbawioną wszelkiej mocy uznaną a Kasa Oszczędności m. Krakowa na podstawie onej książeczki jej posiadaczowi do żadnej odpowiedzialności nie będzie obowiązaną.

Kraków, dnia 28 lutego 1890.

L. 4655 (1925 1—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia nieznanego z życia i miejsca pobytu Jana Odziewę względnie tegoż nieznanych prawonabywców, że przeciw niemu wynieśli Jan i Julia Kuźniarowie przed sądem tutejszym pozew de prs. 13 lutego 1890 l. 4655 o uznanie, że prawo żądania zapadłej sumy 110 złp. w stanie biernym realności pod lk. 312 dz. I w Krakowie lwh. 299 objętej w poz. 2 on lit. d. intabulowanej na rzecz Jana Odziewy zgasło i o wykreślenie tej sumy ze stanu biernego rzeczonej realności tudzież że dla nich ustanowionym został w sporze kuratorem ad actum dr. Kastory adwokat w Krakowie z substytucyą dr. Leo.

Kraków, dnia 21 lutego 890.

L. 23 (1924 1—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Eliasza Tramera byłego właściciela 10|1344 części majętności Ostropole w powiecie Chrzanowskim położonej, iż uchwałą z dnia 12 kwietnia 1889 l. 7890 zarządzono przepisanie prawa własności 996/1344 części majętności Ostropole na rzecz Józefa Stachury i że w celu doręczenia mu tej uchwały ustanowiono dla niego kuratora ad actum w osobie p. adw. dr. Brummera w Krakowie.

Kraków, dn. 10 stycznia 1890.

L. 878 (1828 1—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, że na prośbę Stanisława Jagielskiego wprowadza się postępowanie amortyzacyjne względem ośmiu sztuk 6 pr. listów zastawnych Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie lit. A. S. III nr. 436, 1651, 2459, 3052, 4599, 5045, 5046 i 5399 po 100 złr. na okaziciela opiewających wraz z kuponami, z których pierwszy dnia 1 maja 1890 ostatni dnia 1 listopada 1908 płatny, dalej względem 2 kuponów od 6 pr. listu zastawnego Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie lit. A. Ser. II. nr. 2044 na 1000 złr. opiewającego, z których pierwszy dnia 1 maja 1890 drugi dnia 1 listopada 1890 płatny, następnie względem 2 kuponów od 6 pr. listu zastawnego Gal. Zakładu kred. ziems. w Krakowie lit. A. Ser. III nr. 636 na 100 złr. opiewającego, z których pierwszy dnia 1 maja 1890 drugi 1 listopada 1890 płatny, wreszcie względem 2 kuponów od 6 pr. listu zastawnego Gal. Zakładu kredyt. ziems. w Krakowie lit. A. Ser. III. nr. 3259 na 100 złr. opiewającego, z których pierwszy 1 maja 1890, drugi 1 listopada 1890 płatny.

O tem zawiadamia się posiadaczy omówionych powyżej listów względnie kuponów niemniej każdego, komu na tem zależy, z uwagą że powyższe listy zastawne Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w przeciągu lat trzech od dnia płatności ostatniego wydanego kuponu, albo w razie gdyby który z powyższych listów zastawnych wcześniej wylosowanym został, po upływie jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni, licząc od dnia płatności wylosowanego listu, zaś znajdujące się przy tychże listach kupony, oraz kupony powyżej poszczególnione po upływie jednego roku 6 tygodni i 3 dni od dnia ich zapadłości za umorzone i wszelkiej prawnej mocy pozbawione uznane zostaną.

We Lwowie, dnia 1 marca 1890.

L. 518 (1864 1—3)

Rzeszowski Sąd obwodowy zawiadamia że Emilia i Karol Hippmanowie przeciw gminie Trześń do rąk wójta tej gminy, byłym poddanym Trześni z imienia i nazwiska, jak i życia i miejsca pobytu nieznanym, jak i ich również nieznanym spadkobiercom dnia 15 stycznia 1890 l. 518 wnieśli skargę o uznanie obowiązku Antoniego Lisikiewicza opłacania za byłych poddanych dóbr Trześni podatków monarchicznych przez trzy lata, na $^3/_5$ częściach dóbr tych jak Dom. 6 p. 300 n. 22 on. i resztujących $^2/_5$ części ceny kupna $^2/_5$ części tychże dóbr ciążącego za zgasły, extabulacyą tego obowiązku i elimmowanie wierzytelności jemu odpowiedniej z tabeli płatniczej ceny kupna $^2/_5$ części tychże dóbr z prośbą o adnotacyę sporu na $^3/_5$ częściach dóbr Trześń i sumy 5193 zł. zpn.

Na skutek tej skargi ustanowiono dla byłych poddanych dóbr Trześnia kuratorem adw. dra. Leckera w Rzeszowie z substytucyą adw. dra Reinesa i termin do wniesienia pisemnej obrony na dni 30 naznaczono.

Wzywa się zatem współpozwanych poddanych dóbr Trześnia, ażeby w tymże terminie, albo obronę wnieśli, lub też informacyę ustanowionemu kuratorowi udzielili, a to pod rygorem prawa.

Rzeszów, 27 lutego 1890.

L. 1668 (1932 1—3)

Samborski c. k. Sąd obwodowy jako handlowy ogłasza że w rejestrze dla firm spółkowych wpisano firmę „Lipschütz et Kreisberg Wechselstube“. Jawni spólnicy są zamieszkali w Stryju Mojzesz Lipschütz i Ozyasz Hersch Kreisberg, którzy obaj podpisywać będą firmę słowami „Lipschütz et Kreisberg“.

Sambor, 4 Marca 1890.

L. 1990 (2031 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie w sporze wekslowym Priwy Bran przeciwko Seligowi Greismanowi o zapłacenie resztującej sumy 50 zł. wa. zpn. z większej 58 zł. wa. niewiadomego z miejsca pobytu Seliga Greissmana, że dla niego kurator w osobie adw. dr. Koppla ustanowionym został i wzywa go, aby temuż kuratorowi potrzebnych do obrony środków udzielił lub innego zastępcę Sądowi przedstawił, inaczej bowiem skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Rzeszów, 27 lutego 1890.

L. 2146 (1893 1—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy ogłasza, iż w rejestrze dla firm zarobkowch i gospodarczych przy firmie „Towarzystwo kredytowe miejskie w Sieniawie stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką w Sieniawie“, na dniu 15 lutego 1890 wpisano uchwałę nadzwyczajnego walnego zgromadzenia z dnia 21 grudnia 1889 w Sieniawie odbytego, postanawiającą rozwiązanie Towarzystwa, którego likwidatorem ustanowiony został Abraham Czosnek kupiec w Sieniawie.

Wierzycieli wzywa się zarazem, by z swemi roszczeniami w Towarzystwie się zgłosili.

Przemyśl, 12 marca 1890.

1. 503 (1911 1—3)

C. k Sąd powiatowy w Rawie oznajmia niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Abusiowi Müller, iż w sprawie egzekucyjnej c. k. upryw. Zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacyi przeciw Iwanowi Buhajowi i towarzyszom pto 2 rat po 12 zł. z przyn. celem doręczenia mu nakazu zapłaty z dnia 30 maja 1889 l. 3928 i dalszych uchwał w tej sprawie wydać się mających, ustanawia dla niego kuratora w osobie p. Władysława Górki, któremu ma udzielić potrzebnych informacyj, lub ustanowić innego zastępcę gdyż inaczej skutki sam sobie przypisze.

Rawa, dnia 12 lutego 1890.

L. 4461 (1845 1—3)

C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że równocześnie zarządził wpis w rejestrze spółek zarobkowych i gospodarskich uchwałą spółki z dnia 21 grudnia 1889 postanowionego rozwiązania chrześcijańskiego towarzystwa spożywczego w Tarnowie zarejestrowanego stowarzyszenia z ograniczoną poręką do podwójnego udziału zaprotokółowanego w skutek uchwały tut. Sądowej z dnia 11 marca 1886 l. 3526 tudzież wpis obranego likwidatora Jana Schütza dyrektora szkół w Tarnowie.

Wierzyciele do rozwiązanej spółki zgłosić się winni w przeciągu jednego roku od dnia ogłoszenia niniejszego wezwania po raz trzeci w „Gazecie Lwowskiej“.

Tarnów, dnia 13 marca 1890.

L. 1046 (1871 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Delatynie wzywa niniejszem każdego posiadacza książeczki wkładkowej Banku Zaliczkowego „Nadzieja“ w Delatynie z daty 19 listopada 1878 N. 449 na kwotę 1000 zł. aw. opiewającej Łesiowi Kondrukowi z Jabłonicy zaginionej aby takową w przeciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego edyktu sądowi tutejszemu przedłożył, gdyż pobezskutecznym upływie tego terminu książeczka ta na ponowne żądanie Łesia Kondruka za nieważną uznaną zostanie.

Delatyn, 28 stycznia 1890.

L. 4394 (1832 1—3)

C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że w postępowaniu spadkowem po Reisli z Kesslerów Fraenklowej dnia 15 września 1867 w Tarnowie zmarłej przyjął do aktów cesyę powołanych do spadku Altera Abrahama Fraenkla, Jakóba Jaegera i Feigi z Fraenklów Jaegerowej ustanawiając dla obrony praw wymienionych cedentów kuratorem adw. dr. Jana Steca.

Tarnów, 13 marca 1890.

L. 8952 (2216 1—3)

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie rozporządzenia Wysokiego c. k. Ministerstwa handlu z dnia 18 lutego b. r. L. 50.616 ex 1889 upoważniono c. k urzędy pocztowe w Adraynopolu, Bayrucie, Konstantynopolu, Salonice i Smyrnie począwszy od 1 marca 1890 do wymiany zleceń pocztowych tak między sobą jako też z urzędami pocztowymi Austro-węgierskiej monarchii, krajów okupowanych i zagranicy a to pod warunkami postanowień dla tutejszych c. k. urzędów pocztowych wydanych.

Wysokość należytości pocztowych jak również i wagi listów do zleceń pocztowych ma odpowiadać należytościom i wadze listów poleconych do odnośnego miejsca przeznaczenia unormowanym.

Co do należytości za przekazy do zleceń pocztowych, które to przekazy na blankietach do przekazów międzynarodowych sporządzonych wystawiane być mają, jak również co do oznaczenia waluty, znajdą zastosowanie postanowienia normujące postępowanie z zwykłymi przekazami dla ck. lewantyńskich urzędów pocztowych wydane.

Kwotę zatem przez c. k. lewantyńskie urzędy pocztowe na zlecenie pobrać się mającą winien nadawca zlecenia pocztowego oznaczyć we frankach.

Z pobranych kwot potrącane będą jedynie należytości za przekaz i pośrednictwo nie zaś i należytości stemplowe.

Nadawcom zleceń pocztowych przysługuje prawo żądania, by podobnie jak dla zleceń wewnątrz krajów przesyłanych dozwolono kwoty w skutek zlecenia otrzymane na rachunek interesowanego pocztowej kasie oszczędności, bądź to w Wiedniu, bądź w Budapeszcie lub innemu publicznemu instytutowi kredytowemu przekazane zostały.

Zauważa się w końcu, iż wymiana zleceń pocztowych między wspomnianymi ck. urzędami pocztowymi a zagranicą ogranicza się do tych krajów, które do ugody dotyczącej zleceń pocztowych przystąpiły, względnie z którymi już teraz związek dla przekazów pocztowych istnieje a mianowicie na Belgrę, Niemcy, Włochy, Rumunię i Szwajcaryę a dla Adryanopola także na Francyę.

Z c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów.

Lwów, dnia 31 marca 1890.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

На пôдставѣ розпоряджена высокого ц. к. Министерства торговлѣ зъ дня 18 лютого 1890 ч. 50616 ex 1889 уповажнено ц. к. уряды почтовіи въ Ядріанополи, Байрутѣ, Константинополи, Сальоницѣ и Смирнѣ зъ днемъ 1 марта 1890 до вымѣны порученъ (приказôвъ) почтовыхъ такъ межи собою, якъ також зъ урядами почтовыми Австро-угорской державы, краѣвъ окупованыхъ и заграницѣ, а то пôдъ тыми самыми условіями, котріи для тутешныхъ ц. к. урядôвъ почтовыхъ сутъ приписаніи.

Высота належитостей почтовыхъ, якъ также и вага листôвъ приказовыхъ мае ôдповѣдати вазѣ и належитостямъ унормованымъ для листôвъ рекомендованыхъ зъ дотычнымъ мѣсцемъ призначеня.

Що до належитостей за переказы до порученъ почтовыхъ (котріи-то переказы выставляти належитъ на бланкетахъ призначеныхъ до переказôвъ межинародныхъ), а дальше що-до означеня валюты, знайдутъ застосоване тіи саміи постановы, котріи нормуютъ поступованье Левантійскихъ ц. к. урядôвъ почтовыхъ зъ звычайными переказами.

Надавцѣ порученъ почтовыхъ сутъ протое обовязаніи квоту, черезъ Левантійскіи ц. к. уряды почтовіи въ слѣдствіе препорученя стягнути ся маючу, означити въ франкахъ.

Зъ стягненыхъ квотъ потрутитъ ся лишь належитôсть за переказъ и за стянене, належитостей стемплевыхъ не буде ся ôдтягати. Надавцямъ порученъ почтовыхъ прислуге право желати, щобы подôбно якъ при порученяхъ почтовыхъ въ внутреннôмъ оборотѣ, стягненіи квоты на рахунокъ интересованого переказано або почтовой касѣ щадничой въ Вѣдни а взглядно въ Буда-Пештѣ або якому иншому публичному институтови кредытовому.

Надмѣняе ся въ конци що вымѣна порученъ почтовыхъ межи вспôмненими ц. к. урядами почтовыми а заграницею ограничае ся лишь на тіи краѣ, котріи до дотичной угоды приступили, взглядно зъ котрими вже теперъ истнуе звязокъ для переказôвъ почтовыхъ а именно на Бельгію, Нѣмцѣ, Италію, Руманію и Швайцарію, а що до Ядріанополя также на Францію.

Зъ ц. к. Дирекціи почтъ и телеграфôвъ.

Львôвъ, дня 31 марта 1890.

KUNDMACHUNG.

Im Grunde Erlasses des h. k. k Han-
dels-Ministerium vom 18 Februar 1890 Z.
50616 ex 1889 werden vom 1 März 1890
an die k. k. Postämter in Adrianopel, Bei-
rut, Constantinopel, Salonich und Smyrna
mit dem Postauftragsdienste sowohl im
gegensaucheitigen Verkehre als auch im Ver-
kehr mit Oesterreich-Ungarn, nach den Occu-
pationsgebiete und mit dem Auslande un-
ter denselben Bedingungen betraut, wel-
che den gleichartigen Verkehr der k. k.
Postämter regeln.

Die Taxen und Gewichtsstufen der
Postauftrags briefe sind demnach im Ver-
kehre der genannten Postämter dieselben,
wie die rekommandirten Briefe nach dem
jeweiligen Bestimmungsort. Ebenso haben
auf die Auftrags-Postanweisungen, für wel-
che das internationale Formular zu verwen-
den ist, die nämlichen Taxen und Wäh-
rungs-Bestimmungen Anwendung zu finden
welche im gewöhnlichen Anweisungs-Ver-
kehre der hiezu ermächtigten k. k. Post-
ämter der Levante in Geltung sind. Es
sind daher auch die seitens der betreffen-
den levantiner Postämter einzuziehenden
Beträge von den Absendern der Postauf-
träge in der Franckenwährung anzugeben.

Von den eingegangenen Beträgen
werden seintens der erwähnten Postämter
lediglich die Anweisungs- und die Einzugs-
gebühr, nicht aber auch eine Stempelge-
bühr abzuziehen. Die Absender von Post-
aufträgen nach den genannten Aemtern
können wie im internen Verkehre das Ver-
langen stellen, dass das eingezogene Geld
(je nachdem der Aufgabeort in Oesterreich
oder Ungarn gelegen ist) an die Postspar-
kassa in Wien oder Budapest oder ein öffen-
tliches Creditinstitut überwiesen werde.

Der Auftrags Verkehr dieser Aemter
mit dem Auslande bleibt selbstverständlich
auf jene dem Postauftrags- Uebereinkom-
men beigetretenen Länder beschränkt,
mit welchen erstere bereits einen Anweis-
sungs- Verkehr unterhalten, dass ist auf
Belgien, Deutschland, Italien, Rumänien,
die Schweiz und bezüglich Adrianopels auch
Frankreich.

Lemberg, am 31 März 1890.

L. 7810 (1841 2—3)

Ropczycki Sąd powiatowy zawiadamia
Maryannę Myczkowską iż 4 listopada 1887
zmarł w Ociece Jan Jezior bez pozostawie-
nia rozporządzenia ostatniej woli i wzywa
ją jako niewiadomą z miejsca pobytu, aby
w przeciągu jednego roku licząc od dnia
dzisiejszego zgłosiła się w tutajszym Są-
dzie i wniesła oświadczenie spadkowe w
przeciwnym bowiem razie spadek przepro-
wadzony będzie zgłaszającemi się dziedzi-
cami i z kuratorem dlań w osobie Wojcie-
cha Jeziora ustanowionym.

Ropczyce 17 października 1889.

L. 8917 (1795)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we
Lwowie ogłasza niniejszem, że firmę „Carl
Budweiser" w rejestrze handlowym dla firm
pojedyńczych wpisano.

We Lwowie, dnia 8 marca 1890.

L. 30433 (1928)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w
Krakowie poleca wykreślenie z rejestru
dla firm pojedynczych firmy „Joel Langrock"
handel gotowemi sukniami w Krakowie z
powodu zaniechania przedsiębiorstwa.

Kraków, dnia 29 listopada 1889.

L. 2393 (1837)

Das k. k. Kreis als Handelsgericht in
Tarnopol hat verfügt in dem Register für
Erwerbs und Wirtschaftsgenossenschaften
bei der schon eingetragenen Firma „Vor-
schuss und Credit Verein in Czortków re-
gistrirte genossenschaft mit beschränkter
Haftung" anzumerken dass bei der am 28
Jänner 1890 abgehaltenen sechsten ordentli-
chen General-Versamlung Wilhelm Dratler
zum Vorsteher wieder dagegen Selig Bader
Krämer in Czortków an Stelle des Josfa
Moses Engelbach zum ersten und Benjamlo
Salzmann Krämer in Czortków an Stelle
des Nachmann Schor zum zweiten Stell
vertretter des Vorstehers neugewählt wurden

Tarnopol, am 15 Februar 1890.

2598 (1899)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy
w Przemyślu ogłasza, iż na dniu 15 lutego
1890 r. przy firmie: „Towarzystwo wzaje-
mnej obywatelskiej pomocy w Jarosławiu,
stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczo-
ną poręką" zanotowano uchwałą walnego
zgromadzenia w dniu 6 września 1888
w Jarosławiu odbytego, postanawiającą
zmianę § 2 statutu, który w obecnem
brzmieniu opiewa:

§ 2 ustępy a) i b) niezmienione.

c) dążenie do odpowiedniej reformy
stosunków przez przestrzeganie pomiędzy
członkami oszczędności, pracy i gospodar-
ności, jakoteż racyonalnego i ekonomiczne-
go zarządu majątkiem.

d) załatwianie drogą Sądu polubowne-
go wszelkich spraw i zatargów sąsiedzkich
familijnych, spadkowych, kupieckich i t. d.
pomiędzy członkami Towarzystwa;

e) pośredniczenie we wszystkich tran-
sakcyach administracyjnych i handlowych,
mogących się przyczynić do dobra człon-
ków;

f) pośredniczenie w wynajdywaniu
właścicielom dóbr na ich żądanie, miejsc
praktyki gospodarskiej płatnych lub bez-
płatnych dla nich i ich kształcących się
synów, a to jedynie dla stowarzyszonych

Czynności wyżej wymienione ograni-
czone przy założeniu Towarzystwa na da-
wne obwody rzeszowski i przemyski, mo-
gą być rozszerzone na całą Galicyę.
Czas trwania Towarzystwa nieograniczony.

Przemyśl, 12 marca 1890.

L. 164 (2007)

Wydział Izby adwokackiej w Krako-
wie podaje niniejszem do publicznej wiado-
mości, że p. dr. Karol Młodzik z dniem 19
marca 1890 wpisany został w listę adwo-
katów z siedzibą w Mszanie dolnej.

Wydział Izby adwokackiej.

Kraków, 22 marca 1890.

Członek Wydziału. Prezydent.

L. 154 (2006)

Wydział Izby adwokackiej w Krako-
wie podaje niniejszem do publicznej wiado-
mości, że p. dr. Władysław Junosza Sule-
rzyski, z dniem 11 marca 1890 wpisany
został w listę adwokatów z siedzibą w Kra-
kowie.

Wydział Izby adwokackiej.

Kraków, dnia 15 marca 1890.

Członek Wydziału. Prezydent.

L. 909 (1990)

Samborski c. k. Sąd obwodowy jako
handlowy ogłasza że w rejestrze dla firm
spółkowych wykreślono firmę „Kugel et
Tyroler, Holzgeschäft in Chyrów" a nato-
miast wpisano w rejestrze dla firm poje-
dyńczych firmę „H. Kugel Helzge-
schäft in Chyrów, której właściciel
Henryk Kugel w Chyrowie podpisywać
ją będzie przez „H. Kugel".

Sambor, 4 marca 1890.

L. 8401 (2024)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we
Lwowie ogłasza niniejszem że przy firmie
wpisanej w rejestrze handlowym dla spó-
łek tom. II str. 84 „M. Beyer et Comp"
Leinwandhändler und Wäschefabrikanten"
filii równobrzmiącej w Wiedniu istniejącej
i tamże główną siedzibę mającej firmy
uwidoczniono że firmę tę z powodu zwinię-
cia filii we Lwowie z tus. rejestru handlo-
wego dla spółek handlowych wykreślono.

We Lwowie, dnia 8 marca 1890.

L. 286 (2032 1—3)

Jego Excelencya Prezydent c. k. wyż-
szego sądu krajowego zamianował dla dru-
giej dnia 12 maja 1890 o godzinie 9 rano
rozpocząć się mającej kadencyi sądu przy-
sięgłych przy tutejszym c. k. sądzie obwo-
dowym Prezydenta c. k. sądu obwodowego
Jana Michalczewskiego przewodniczącym
sądu przysięgłych a zastępcami przewodni-
czącego radców Leopolda Szymonowicza
Henryka Allschera Edwarda Schaeffera
Leopolda Knotha i Wiktora Strzeleckiego.

Z Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 21 marca 1890.

L. 2176 (1994 1—3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia nie-
wiadomych z życia i miejsca pobytu Józefa
Augustyna i Jakóba Trojańskich żeby się
w przeciągu jednego roku do spadku po
zmarłym w Bochni 5 lutego 1885 z pozo-
stawieniem kodycylu Stanisławie Trojań-
skim zgłosili gdyż inaczej spadek przez
kuratora Ludwika Mysińskiego przyjętym
będzie.

Bochnia, dnia 25 lutego 1890.

L. 34 (1977 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krościenku
zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca
pobytu dłużniczkę Józefę Miłoszową iż ce-
lem doręczenia rezolucyj tabularnych
w sprawach egzekucyjnych Mendla Lustiga
pto 65 zł. 38 ct. i ks. Jakóba Przybysia
pto 40 zł. wa zpn. wydać się mających
ustanowiono dla niej w miejsce zmarłego
kuratora Piotra Hamerskiego, kuratorem
Józefa Arendarczyka wójta ze Szczawnicy
wyżniej, któremu odpowiednią informacyę
udzielić, lub też sobie innego zastępcę
prawnego obrać może.

C. k. Sąd powiatowy.

Krościenko, dnia 3 lutego 1890.

L. 4654 (1923 1—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawia-
damia nieznanych z życia i miejsca pobytu
Aleksandra Węgierskiego a względnie jego
pozostałych trzech sukcessorów, że prze-
ciwko nim wynieśli Jan i Julia Kuźniaro-
wie przed Sądem tutejszym pozew de prs.
13 lutego 1890 l. 4654 o uznanie, że pra-
wo żądania zapłaty sumy 543 złr. 26½
gr. w stanie biernym realności lk. 312 dz.
VIII w Krakowie lwh. 299 objętej w poz.
1 on. na ich rzecz intabulowanej zgasło
tudzież o wykreślenie tej sumy ze stanu
biernego rzeczonej realności tudzież, że
dla nich ustanowionym został w tym spo-
rze kuratorom ad actum dr. Władysław
Kastory adwokat w Krakowie z substytu-
cyą dra Artura Leo.

Kraków, dnia 21 lutego 1890.

L 5012 (2015 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie po-
daje do wiadomości że Rozi Osterweil
przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu
Stefanowi Klausowi o zapłacenie resztują-
cej sumy wekslowej 50 złp. skargę wniosła
w skutek której nakaz zaraz zapłaty tej su-
my dnia dzisiejszego wydany i kuratorowi
dla tego pozwanego w osobie adwokata
dr. Stanisława Stojałowskiego z substytu-
cyą adw. dr. Glasera zamianowanego do-
ręczony został.

Tarnów, dnia 20 marca 1890.

L. 12182 (2018)

C. k. Sąd powiatowy w Uhnowie po-
daje do publicznej wiadomości że c. k.
galic. kolej Karola Ludwika podaniem
w tutejszym sądzie przechowanem przez
strony interesowane mogącem być przejrza-
nem domaga się tabularnego wydzielenia
z parceli gruntowej Nr. kat. 1206 do ma-
jętności tabularnej Korczów należącej, ob-
szaru 33 kwadr. sąż. i przyłączenia tako-
wego w stanie wolnym od wszolkich dłu-
gów i ciężarów hipotecznych do parceli
kolejowej 1473 w Korczowie, w księdze
kolejowej koleji lokalnej Jarosławsko Sokal-
skiej zapisanej.

W skutek tego wzywa się wszystkich
interesowanych którzy poczytują się za po-
krzywdzonych żądanem od Towarzystwa
przeniesieniem gruntów kolejowych do wy-
kazu hipotecznego kolei żelaznej, ażeby
najdalej do 16 maja 1890 możliwe swe za-
rzuty w tutejszym c. k. Sądzie powiato-
wym wnieśli. Zararem ostrzega się, że po-
wyższy termin do zgłoszeń wyznaczony nie
może być przedłużony, przywrócenie do
pierwotnego stanu w razie uchybienia ter-
minu nie ma miejsca i że zarzuty po ter-
minie wniesione, tudzież prawa rzeczone
do rzeczonego gruntu w dniu zamieszcze-
nia edyktu w gmachu sądowym lub póź-
niej przeciw poprzedniemu właścicielowi
nabyte, uwzględnione nie zostaną.

Uhnów, 20 marca 1890.

L. 3299 (1983 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Stryju zawia-
damia nieznaną z życia i miejsca pobytu
Katarzynę Hergerstein 2 ślubu Ascher, że
Józef Turek wniósł na dniu 25 lutego
1890 l. 3299 prośbę o wydzielenie części
z parc. bud. 1020 nową liczbą kat 1020|2
oznaczonej i całej parc. grunt. pod l. kat.
359|1 z kompleksu realności wyk. hip. l.
1491 księgi gruntowej gminy Stryj objętej
jego własnej, utworzenie dla takowych
odrębnego ciała hipotecznego i zaintabulo-
wanie go za właściciela takowego oraz
wzywa ją, by z tego powodu dla niej usta-
nowionemu kuratorowi adw. w Stryju dr.
Aichmüllerowi któremu na prośbę tę wyda-
na uchwałę z dnia 12 marca 1890 l. 3299
się doręcza, potrzebnej informacyi udzieliła
lub innego zastępcę ustanowiła.

C. k. sąd powiatowy

Stryj, dnia 12 marca 1890.

L. 2772 (2056)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy
w Rzeszowie na prośbę de pr. 19 marca
1890 l. 2772 Edwarda Jędrzejowicza jedy-
nego jawnego i osobiście odpowiedzialnego
spólnika spółki komandytowej pod firmą:
Fabryka sztucznych nawozów E. Jędrzejo-
wicza i spółki" zarzêdza wpisanie na dniu
dzisiejszym w rejestrze handlowym dla firm
spółkowych przy zarejestrowanej tamże
firmie spółki komandytowej „Fabrykz
sztucznych nawozów E. Jędrzejowicza
i spółki" brzmiącej w języku nie-
mieckim „Fabrick künstlicher Düngmittel
des E. Jędrzejowicz et Comp." iż Edward
Jędrzejowicz jawny i jedyny osobiście od-
powiedzialny spólnik tej spółki udzielił
Maryanowi Jędrzejowiczowi zamieszkałemu
w Biały pod Rzeszowem prokurę spółki
w nieograniczonym zakresie działania
a w szczególności z wyraźnem upoważnie-
niem do pozbywania i obciążenia nierucho-
mości spółki i że prokurant Maryan Jędrze-
jowicz firmę tej spółki w ten sposób pod-
pisywać będzie iż pod polską stampiglią:
„Fabryka sztucznych nawozów E. Jedrze-
jowicza i spółki w Biały pod Rzeszowem"
podpisze p. p. M. Jędrzejowicz a pod nie-
miecką stampiglią: Fabrik künstlicher
Düngmittel des E. Jędrzejowicz et Comp
in Biała bei Rzeszów podpisze p. p. M.
Jędrzejowicz.

Rzeszów, 20 marca 1890.

L. 1820 (1834 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Beniora Teichera, że w sprawie wechslowej kołomyjskiej spółki handlowej rolniczo przemysłowej przeciw niemu pto 50 zł. zpn. adwokat dr. Rittigstein w Kołomyi dla niego kuratorem ustanowiony został, i temuż nakaz zapłaty z dnia 18 stycznia 1890 l 757 doręczono.

Kołomyja, 22 lutego 1890.

L. 1074 (2016 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie ogłasza, że w dniu 11 listopada 1888 umarł w Zalasowy Błażej Chrupek bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli. Czysty spadek według inwentarza spadkowego wynosi 359 zł. 58 ct Sąd nie jest pewien, czy doniesiono o wszystkich osobach które według ustawy powołane są do dziedziczenia. Dla niewiadomej z miejsca pobytu Agaty Walkowicz ustanawia sąd kuratorem p. Tytusa Bujnowskiego notaryusza w Pilźnie a dla niewiadomych z życia i miejsce spadkobierców kuratorem p. adw. Steca w Tarnowie, Agatę Walkowiczową i niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców się wzywa, aby w przeciągu roku się zgłosili, wnieśli deklaracyę, gdyż inaczej spadek pertraktowany będzie z tymi, którzy deklaracyę wniesą z kuratorem dla niewiadomej z miejsca pobytu Agaty Walkowiczowej i tym spadek zostanie przyznany.

Tuchów, 1 listopada 1889.

Doniesienia prywatne.

Obwieszczenie. 2259

Zarząd masy konkursowej Barucha M. Schmala w Tarnowie podaje do wiadomości, że towary i urządzenie sklepowe do tejże masy należące, których łączna wartość szacunkowa wynosi 20.569 zł. 30 ct. w. a. sprzedane zostaną ryczałtem w drodze ofert, które wraz z 10 prc. wadyum wnieść należy najpóźniej po dzień 21 kwietnia b. r. na ręce zarządcy masy, adwokata dr. Ludwika Glasera w Tarnowie.

Dla pp. Urzędników

W kwietniu roku bieżącego zaczną wychodzić we Lwowie co dni 15 każde pisma

„KRAJ“ i „GŁOS“

sprawom urzędników poświęcone.

Obok części urzędowej i artykułów fachowych „Kraj“ i „Głos“ umieszczać będą w fejletonie powieści, nowele, kroniki zagraniczne, korespondencye, recenzye teatralne, bibliografię i t. d.

Prenumerata na „Kraj“ i „Głos“ wynosi

we Lwowie		na prowincyi	
kwartalnie	1 zł. 50 ct.	kwartalnie	1 zł 80 ct.
półrocznie	3 „ — „	półrocznie	3 „ 60 „
rocznie	6 „ — „	rocznie	7 „ 20 „

Każdy setny prenumerator otrzyma jako premium węgierski los Czerwonego Krzyża. 2078

Nazwiska premiowanych podane będą w pierwszym numerze „Kraju“ i „Głosu“.

Prenumeratę (kwartalną) upraszamy przesyłać wprost do Redakcyi „Kraju“ i „Głosu“ we Lwowie, Rynek L. 40. I. piętro.

Wezwanie. 2137

W depozycie c. k. Sądu deleg. miejsk. w Krakowie złożone są fundusze na rzecz Teodora Janickiego, nieznanego z miejsca pobytu Jana i Franciszki małż. Janickich w Krakowie w. r. 1832 zmarłych.

Jako sądownie ustanowiony kurator wzywam niniejszem tegoż p. Teodora Janickiego, ewentualnie jego nieznanych spadkobierców, ażeby się bezzwłocznie do mojej kancelaryi adwokackiej przy ulicy Stolarskiej pod nr. 15 w Krakowie zgłosili i prawa swoje do wyż wzmiankowanych funduszów wykazali.

Kraków, 29 marca 1889.

Dr. Józef Kopff.

Galicyjskie Towarzystwo kredytowe ziemskie we Lwowie.

5788 2750

Dnia 14 kwietnia b. r. o godzinie 10 przed południem odbędzie się w gmachu Towarzystwa kredytowego ziemskiego przy ulicy Karola Ludwika L. 1 w sali posiedzeń Dyrekcyi tegoż Towarzystwa losowanie:

4½% list. zast. w sumie **105.400 zł.**

4% 56-letn. list. zast. **1.600 „**

Z Dyrekcyi galic. Towarzystwa kredyt. ziemsk.

We Lwowie, dnia 5 kwietnia 1890.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego L. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki papieru Fiałkowskich